

Gemeente Maastricht

CONCEPT

Besluit nadere regels
Individuele voorzieningen
maatschappelijke ondersteuning 2011
Gemeente Maastricht

+

Artikelsgewijze toelichting

WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN VERSIE 1 ZIJN GEARCEERD.

Versie 2

Geldig met ingang van 1 januari 2012

Inleiding

Voor u ligt het Besluit nadere regels individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht (hierna: Besluit). In voorliggend Besluit zijn alle bedragen bij elkaar gebracht, die op basis van de Verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2011 gemeente Maastricht (hierna: Verordening) moeten worden vastgesteld. Daarnaast zijn de artikelen waarvoor de Verordening een delegatiebepaling voor het college bevat, in dit Besluit ingevuld.

Het voordeel van het Besluit is dat bij wijziging van de bedragen (bijvoorbeeld omdat er aan de hand van de prijsindex een bijstelling van bedragen plaatsvindt) of van beleidsregels, niet de Verordening gewijzigd moet worden. Hierdoor wordt voorkomen dat deze wijzigingen in de Raad besproken en opnieuw vastgesteld moeten worden. Bijstelling van het Besluit door het college kan aanzienlijk sneller plaatsvinden.

Versiebeheer

Versie 1.0

Eerste versie, definitief vastgesteld op 18 januari 2011 en inwerking getreden met ingang van 1 januari 2011.

Versie 2.0

Tweede versie, definitief vastgesteld op 20 december 2011 en inwerking getreden met ingang van 1 januari 2012.

Wijzigingen:

1. Dit Besluit is opnieuw vastgesteld op basis van prijspeil 2012.
2. Bijlage VI van dit Besluit is aangepast vanwege wijzigingen in de WWB per 1-1-2012. Door aanpassing van de uitleg van dit Besluit wordt het meetellen van inkomsten van inwonende kinderen en/of ouders bij toepassing van de inkomensgrenzen uitgesloten.
3. Artikel 4.5 van dit Besluit is aangepast: het verantwoordingsvrije deel van ieder PGB is vastgesteld op € 56,- per kalenderjaar.

Inhoud

HOOFDSTUK 1	ALGEMENE BEPALINGEN.....	6
ARTIKEL 1.1	BEGRIJSBEPALINGEN.....	6
HOOFDSTUK 2	BIJZONDERE REGELS OVER DE TE VERSTREKKEN VOORZIENINGEN	8
ARTIKEL 2.1	VOORZIENING IN NATURA	8
ARTIKEL 2.2	REGELS ROND VERSTREKKING EN VERANTWOORDING	8
ARTIKEL 2.3	REGELS ROND PGB-ALFAHULP EN MACTHIGING/AKTE VAN CESSIE SERVICEORGANISATIE	9
HOOFDSTUK 3	EIGEN BIJDRAGEN, EIGEN AANDEEL, BESPARIINGSBEDRAG EN INKOMENSGRENZEN	10
ARTIKEL 3.1	MAXIMAAL VERSCHULDIGDE EIGEN BIJDRAGEN EN EIGEN AANDEEL BIJ HULP BIJ HET HUISHOUDEN	10
ARTIKEL 3.2	OMVANG VAN EIGEN BIJDRAGEN EN EIGEN AANDEEL BIJ HULP BIJ HET HUISHOUDEN, VERVOERSVOORZIENINGEN, WOONVOORZIENINGEN EN ROLSTOELEN	10
ARTIKEL 3.3	PERSONEN JONGER DAN 18 JAAR.....	11
ARTIKEL 3.4	BESPARIINGSBEDRAG	11
ARTIKEL 3.5	INKOMENSGRENZEN HULP BIJ HET HUISHOUDEN EN VERVOERSVOORZIENINGEN EN OVERGANGSBEPALING.....	12
HOOFDSTUK 4	HULP BIJ HET HUISHOUDEN	13
ARTIKEL 4.1	ACTIVITEITEN BEHORENDE TOT HULP BIJ HET HUISHOUDEN	13
ARTIKEL 4.2	VASTSTELLING PERSOONSGEBONDEN BUDGET HULP BIJ HET HUISHOUDEN	14
ARTIKEL 4.3	AFBOUWREGELING PERSOONSGEBONDEN BUDGETTEN	14
ARTIKEL 4.4	UITBETALING PERSOONGEBONDEN BUDGET	15
ARTIKEL 4.5	VRIJ BESTEEDBAAR BEDRAG	15
ARTIKEL 4.6	VERANTWOORDING PERSOONSGEBONDEN BUDGET HULP BIJ HET HUISHOUDEN..	15
ARTIKEL 4.7	HOOGTE TARIEF HULP BIJ HET HUISHOUDEN BIJ VASTSTELLING EIGEN BIJDRAGE	15
ARTIKEL 4.8	MAXIMALE LOOPTIJD HULP BIJ HET HUISHOUDEN	15
HOOFDSTUK 5	WOONVOORZIENINGEN.....	16
ARTIKEL 5.1	HOOGTE FINANCIËLE TEGEMOETKOMING OF PERSOONSGEBONDEN BUDGET BIJ WONINGAANPASSINGEN	16
ARTIKEL 5.2	HOOGTE FINANCIËLE TEGEMOETKOMING OF PERSOONSGEBONDEN BUDGET BIJ WOONVOORZIENING IN VERBAND MET LUCHTWEGALLERGIEËN/CARA	17
ARTIKEL 5.3	HOOGTE VERHUIS- EN (HER)INRICHTINGSKOSTEN	17
ARTIKEL 5.4	BEZOEKBAAR MAKEN WONING	17
ARTIKEL 5.5	FINANCIËLE BOVENGRENS BIJ WOONVOORZIENINGEN	17
ARTIKEL 5.6	KOSTEN IN VERBAND MET ONDERHOUD, KEURING EN REPARATIE	18
ARTIKEL 5.7	TERUGBETALING BIJ VERKOOP.....	18
ARTIKEL 5.8	NIET TOEPASSEN PRIMAAT VAN VERHUIZING	18
ARTIKEL 5.9	ALGEMEEN GEBRUIKELIJKE EN VOORZIENBARE WOONVOORZIENINGEN	18
HOOFDSTUK 6	HET ZICH LOKAAL VERPLAATSEN PER VERVOERMIDDEL.....	20
ARTIKEL 6.1	HOOGTE FINANCIËLE TEGEMOETKOMING OF PERSOONGEBONDEN BUDGET IN DE KOSTEN VAN EEN VERVOERSVOORZIENING	20
ARTIKEL 6.2	FORFAITAIRE VERGOEDING VOOR HET GEBRUIK VAN EEN (EIGEN) AUTO, EEN (ROLSTOEL)TAXI OF EEN BRUIKLEENAUTO	20
ARTIKEL 6.3	AUTOAANPASSINGEN	20

ARTIKEL 6.4	INLEVERPREMIE SCOOTMOBIELLEN BIJ NIET-GEbruIK	21
HOOFDSTUK 7	VERPLAATSEN IN EN ROND DE WONING	22
ARTIKEL 7.1	ROLSTOELLEN	22
ARTIKEL 7.2	SPORTROLSTOELLEN	22
HOOFDSTUK 8	ADVISERING EN SAMENHANGENDE AFSTEMMING	23
ARTIKEL 8.1	ADVISERING.....	23
ARTIKEL 8.2	LOKET	23
ARTIKEL 8.3	SAMENHANGENDE AFSTEMMING	23
HOOFDSTUK 9	SLOTBEPALINGEN	23
ARTIKEL 9.1	CITEERTITEL	23
ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING.....		24

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In dit Besluit wordt verstaan onder:

- a. *verordening*: de Verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2011 gemeente Maastricht, zoals vastgesteld door de gemeenteraad op 14 december 2010;
- b. *wet*: Wet maatschappelijke ondersteuning (Stb. 2006-351);
- c. *besluit*: Besluit nadere regels individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht;
- d. *college*: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Maastricht;
- e. *inkomen*: het inkomen zoals bedoeld in artikel 4.2 Besluit maatschappelijke ondersteuning;
- f. *algemene voorziening*: een voorziening die wordt geleverd op basis van directe beschikbaarheid, een beperkte toegangsbeoordeling en die een snelle, regelarme en compenserende oplossing biedt voor de beperkingen die een persoon ondervindt;
- g. *individuele voorziening*: een voorziening die individueel wordt aangeboden indien een algemene voorziening geen compenserende oplossing biedt;
- h. *voorziening in natura*: een voorziening die in eigendom, in bruikleen, in huur of in de vorm van persoonlijke dienstverlening wordt verstrekt;
- i. *persoonsgebonden budget*: een geldbedrag, zoals bedoeld in artikel 6 en 6 a van de wet, waarmee de ondersteuningsbehoevende een of meer aan hem te verlenen voorzieningen kan verwerven en waarop de in de verordening, het besluit en het Besluit maatschappelijke ondersteuning te stellen regels van toepassing zijn;
- j. *financiële tegemoetkoming*: een tegemoetkoming in de kosten van een voorziening welke kan worden afgestemd op het inkomen van de ondersteuningsbehoevende;
- k. *eigen bijdrage*: een bij de verlening van een voorziening in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget voor rekening van de rechthebbende komende financiële bijdrage, waarop de regels van het Besluit maatschappelijke ondersteuning en het Besluit nadere regels individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht van toepassing zijn;
- l. *eigen aandeel*: een bij de verlening van een financiële tegemoetkoming voor rekening van de rechthebbende komend aandeel in de kosten, waarop de regels van het Besluit maatschappelijke ondersteuning en het Besluit nadere regels individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht van toepassing zijn;
- m. *eigen betaling*: het ten eigen laste van de rechthebbende blijvende deel van de kosten van een voorziening waarvoor een financiële tegemoetkoming wordt verleend;
- n. *forfaitaire vergoeding*: een bijdrage ineens die los van het inkomen en los van de werkelijke kosten van een voorziening wordt verstrekt, al dan niet met inachtneming van een inkomensgrens;
- o. *gemaximeerde vergoeding*: een vergoeding in de kosten van een voorziening die tot een vastgesteld maximum wordt verstrekt, al dan niet met inachtneming van een inkomensgrens;
- p. *meerkosten*: kosten van een mogelijk krachtens de wet te verlenen voorziening, voorzover dit deel van de kosten uitgaat boven voor die persoon als algemeen gebruikelijk te beschouwen kosten van een dergelijke voorziening;
- q. *besparingsbedrag*: een door de aanvrager te betalen bedrag, gelijk aan het bedrag dat ten gevolge van de verstrekking van een voorziening door de aanvrager wordt bespaard omdat deze verstrekte voorziening een algemeen gebruikelijke voorziening geheel of gedeeltelijk vervangt of kan vervangen;
- r. *normbedrag*: een forfaitaire of gemaximeerde vergoeding;
- s. *gehuwden*: gehuwd zijn voor de burgerlijke stand, een geregistreerd partnerschap of samenwonend met een fiscaal partnerschap;
- t. *budgethouder*: een ondersteuningsbehoevende aan wie ingevolge deze verordening een persoonsgebonden budget is toegekend, dan wel diens wettelijke vertegenwoordiger, en die aan het college verantwoording over de besteding van het persoonsgebonden budget verschuldigd is;
- u. *budgetperiode*: periode waarvoor een persoonsgebonden budget wordt verleend;
- v. *collectief systeem van aanvullend al dan niet openbaar vervoer*: Vervoer Op Maat/Regiotaxi Wmo Maastricht.
- w. *norminkomen*: de gebruteerde normen, genoemd in paragraaf 3.2 van de Wet werk en bijstand, omgerekend tot een bedrag per kalenderjaar, waarbij deze normen voor een belanghebbende van 21 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar die een alleenstaande of een alleenstaande ouder is, en die niet in een inrichting verblijft, eerst zijn verhoogd met de toeslag, genoemd in artikel 25 lid 2 WWB, en de normen van een alleenstaande

of een alleenstaande ouder, of gehuwde, die in een inrichting verblijft, eerst zijn verhoogd met de bedragen, genoemd in artikel 23 lid 2 WWB. Zie hiertoe verder bijlage VI bij dit besluit;

- x. *peiljaar*: het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het jaar waarin aan een persoon maatschappelijke ondersteuning is verleend;
 - y. *Gemeenschappelijke ruimte*: gedeelte(n) van een woongebouw, niet behorende tot de onderscheiden woningen, bestemd en noodzakelijk om de woning van de aanvrager vanaf de toegang van het woongebouw te bereiken en ruimten die onder het woongebouw vallen waarvan de aanvrager gebruik moet kunnen maken;
 - z. *Serviceorganisatie*: een door de gemeente gecontracteerde organisatie die de ondersteuningsbehoevende ondersteunt bij de uitvoering van de werkgeverstaken, indien deze ondersteuningsbehoevende een overeenkomst sluit of zal sluiten met een persoon die valt onder de werking van de arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 en hij tevens een machtiging/akte van cessie ondertekent.
 - aa. *inkomensgrens*: 1,5 maal het relevante norminkomen. Zie hiertoe bijlage VI bij dit besluit;
 - bb. *leefvorm*: de samenstelling van het huishouden van de ondersteuningsbehoevende zoals dit gekoppeld wordt aan een norminkomen in bijlage VI bij dit besluit. In deze bijlage VI worden de inkomensgrenzen benoemd. Hierbij wordt voor vaststelling van de hoogte van het norminkomen aangesloten bij de WWB. Echter, voor vaststelling van het leefvormbegrip in deze is de Wmo leidend. Artikel 1.3 van de Wmo geeft namelijk aan dat bloedverwanten in de eerste graad, bij besluitvorming in het kader van de Wmo niet gelijkgesteld worden aan gehuwden. Dit vormt een expliciete afbakening voor het meetellen van de inkomens van inwonende kinderen en ouders in het kader van de Wmo. Toepassing van het begrip 'gezin' volgens de WWB zou dit wel impliceren. Daarom wordt voor de werking van dit besluit het normbedrag van de gezinsnorm uit de WWB toegepast op de in de Wmo benoemde leefvorm 'gehuwden'. Dit kan mede daar de normbedragen voor gehuwden in de WWB 2011 gelijk zijn aan de normbedragen voor een gezin in de WWB 2012 (behoudens indexering).
- Alle begrippen die in dit Besluit worden gebruikt en welke niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de wet, de Verordening of de Algemene wet bestuursrecht.
 - Alle bedragen die in dit Besluit genoemd worden zijn netto bedragen, inclusief Btw, tenzij anders is vermeld.

Hoofdstuk 2 **Bijzondere regels over de te verstrekken voorzieningen**

Artikel 2.1 Voorziening in natura

De voorziening genoemd in artikel 5.1 lid 1 onder a. van de Verordening, zijnde een collectief systeem van aanvullend al dan niet openbaar vervoer, wordt uitsluitend in natura verstrekt.

Artikel 2.2 Regels rond verstrekking en verantwoording

1. Verstrekking van een toegekende individuele voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget vindt plaats op verzoek van de aanvrager.
2. Bij de verstrekking van een individuele voorziening wordt toepassing gegeven aan de regels ten aanzien van eigen bijdrage, eigen aandeel, besparingsbedrag en inkomensgrenzen zoals bepaald in Hoofdstuk 3 van dit Besluit.
3. Verstrekking in de vorm van een persoonsgebonden budget vindt niet plaats indien:
 - a. op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden, het ernstige vermoeden bestaat dat de aanvrager problemen zal hebben bij het correct inzetten van een persoonsgebonden budget;
 - b. op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden het ernstig vermoeden bestaat dat de aanvrager niet kan voldoen aan lopende financiële verplichtingen;
 - c. op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden het ernstig vermoeden bestaat dat de verstrekking van het persoonsgebonden budget niet bijdraagt aan het leveren van een compenserende voorziening.
4. De verstrekking van een persoonsgebonden budget of een financiële tegemoetkoming voor een individuele voorziening wordt na toekenning op basis van bevoorschotting in één keer uitgekeerd, behoudens het gestelde in artikel 4.4 van dit Besluit ten aanzien van hulp in het huishouden, en behoudens het gestelde in artikel 4.9 van de Verordening ten aanzien van woonvoorzieningen genoemd in artikel 4.2 lid 1 onder b. en g. van de Verordening.
5. De controle van de verantwoording, zoals bepaald in artikel 2.4 lid 5 van de Verordening, vindt steekproefsgewijs plaats, na afloop van de verstrekking dan wel na afloop van het kalenderjaar waarop de toegekende persoonsgebonden budgetten betrekking hebben, waarbij de steekproef minimaal een omvang heeft van 10% van de verstrekte persoonsgebonden budgetten.
6. De verantwoording van het persoonsgebonden budget door de budgethouder aan het college vindt plaats aan de hand van door de budgethouder te overleggen relevante, originele en gedateerde facturen en/of betaalbewijzen en/of een overzicht van de salarisadministratie met bewijsmiddelen.
7. Indien de in lid 6 van dit artikel genoemde bescheiden niet, of niet volledig overlegd kunnen worden, bij gebleken misbruik dan wel aanwending van het persoonsgebonden budget ten behoeve van andere zaken dan waartoe deze is toegekend, kan het college het reeds verstrekte persoonsgebonden budget geheel of ten dele intrekken en terugvorderen.

Artikel 2.3 Regels rond PGB-alfahulp en machtiging/akte van cessie serviceorganisatie

1. Indien de ondersteuningsbehoevende aanspraak wil maken op verstrekking van een persoonsgebonden budget in de vorm van een financiële vergoeding voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964, en deze ondersteuningsbehoevende tevens ondersteuning bij de werkgeverstaken wenst, dient hiertoe door deze ondersteuningsbehoevende een machtiging/akte van cessie te worden ondertekend, waarna het budget door de gemeente wordt overgemaakt aan de door de gemeente gecontracteerde serviceorganisatie.

2. De serviceorganisatie ondersteunt de rechthebbende vervolgens bij het uitvoeren van de werkgeverstaken, waaronder tenminste:
 - a. bemiddeling tussen rechthebbende en alfahulp,
 - b. loondoorbetaling aan alfahulp,
 - c. loonadministratie,
 - d. vervanging bij ziekte en/of vakantie alfahulp,
 - e. loondoorbetaling tijdens ziekte alfahulp,
 - f. aansprakelijkheidsverzekering

Hoofdstuk 3 Eigen bijdragen, eigen aandeel, besparingsbedrag en inkomensgrenzen

Artikel 3.1 Maximaal verschuldigde eigen bijdragen en eigen aandeel bij hulp bij het huishouden

1. Het maximum van de verschuldigde eigen bijdrage en eigen aandeel, zoals bedoeld in artikel 2.5 van de Verordening, die door personen aan wie een voorziening is verleend zoals bedoeld in artikel 3.1 lid 1 van de Verordening, bedraagt:
 - a. voor de ongehuwde persoon jonger dan 65 jaar € 18,- per vier weken, met dien verstande dat indien zijn inkomen meer bedraagt dan € 22.905,- het bedrag van € 18,- wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen zijn inkomen en € 22.905,-;
 - b. Voor de ongehuwde persoon van 65 jaar of ouder € 18,- per vier weken, met dien verstande dat indien zijn inkomen meer bedraagt dan € 16.007,- het bedrag van € 18,- wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen zijn inkomen en € 16.007,- ;
 - c. Voor de gehuwde personen indien een van beiden jonger is dan 65 jaar of beiden jonger zijn dan 65 jaar € 25,80 per vier weken, met dien verstande dat indien hun gezamenlijke inkomen meer bedraagt dan € 28.306,- het bedrag van € 25,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen hun gezamenlijke inkomen en € 28.306,-;
 - d. Voor de gehuwde personen die beiden 65 jaar of ouder zijn € 25,80 per vier weken, met dien verstande dat indien hun gezamenlijke inkomen meer bedraagt dan € 22.319,- het bedrag van € 25,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen hun gezamenlijke inkomen en € 22.319,-.

Artikel 3.2 Omvang van eigen bijdragen en eigen aandeel bij hulp bij het huishouden, vervoersvoorzieningen, woonvoorzieningen en rolstoelen

1. Bij verstrekking van een voorziening welke genoemd wordt in artikel 3.1 lid 1 van de Verordening, wordt een eigen bijdrage zoals bedoeld in artikel 2.5 van de Verordening, in rekening gebracht ter hoogte van:
 - a. Indien aan de ondersteuningsbehoevende de voorziening 'hulp bij het huishouden' in natura wordt geleverd, geldt het uurtarief dat de zorgaanbieder, die bij de ondersteuningsbehoevende de voorziening 'hulp bij het huishouden' levert, aan het college in rekening brengt, rekening houdend met het bepaalde in artikel 3.1 van dit Besluit. Deze uurtarieven zijn opgenomen in bijlage V van dit Besluit;
 - b. Indien aan de ondersteuningsbehoevende de voorziening 'hulp bij het huishouden' in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, enkel in het geval er sprake is van de financiële vergoeding voor de arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 en voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 2.3 lid 1 van het Besluit, geldt een tarief van € 15,07 per uur, rekening houdend met het bepaalde in artikel 3.1 van dit Besluit;
 - c. Indien aan de ondersteuningsbehoevende de voorziening 'hulp bij het huishouden' in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt verstrekt dan wordt het toegekende bruto budget als

eigen bijdrage in rekening gebracht, rekening houdend met het bepaalde in artikel 3.1 van dit Besluit en behoudens het gestelde in lid 1 sub b. van dit artikel.

2. Bij verstrekking van een voorziening welke genoemd wordt in artikel 4.2 lid 1 en artikel 4.6 van de Verordening, wordt een eigen bijdrage dan wel een eigen aandeel zoals bedoeld in artikel 2.5 van de Verordening en rekening houdende met het bepaalde in artikel 3.1 van dit Besluit, in rekening gebracht ter hoogte van 100% van:
 - a. de kostprijs van de voorziening zoals door het college is voldaan;
 - b. de huurprijs van de voorziening zoals door het college is voldaan;
 - c. de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget zoals door het college is verstrekt.
3. Bij verstrekking van een voorziening welke genoemd wordt in artikel 5.1 lid 1 onder b. + c van de Verordening, wordt een eigen bijdrage dan wel een eigen aandeel zoals bedoeld in artikel 2.5 van de Verordening en rekening houdende met het bepaalde in artikel 3.1 van dit Besluit, in rekening gebracht ter hoogte van 100% van:
 - a. de kostprijs van de voorziening zoals door het college is voldaan;
 - b. de huurprijs van de voorziening zoals door het college is voldaan;
 - c. de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget zoals door het college is verstrekt.
4. Bij verstrekking van een voorziening welke genoemd wordt in artikel 6.1 van de Verordening en voor voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten genoemd in artikel 4.7 lid c van de Verordening, wordt geen eigen bijdrage en geen eigen aandeel, zoals bedoeld in artikel 2.5 van de Verordening, in rekening gebracht.

Artikel 3.3 Personen jonger dan 18 jaar

Ten aanzien van personen tot 18 jaar aan wie maatschappelijke ondersteuning is verleend, wordt geen eigen bijdrage of eigen aandeel gehanteerd, zoals bedoeld in artikel 2.5 van de Verordening.

Artikel 3.4 Besparingsbedrag

1. Het bedrag dat als besparingsbedrag gevraagd wordt bij verstrekking van een driewiel fiets of een fiets in bijzondere uitvoering bedraagt € 0,-;
2. Het bedrag dat als besparingsbedrag gevraagd wordt bij verstrekking van een scootmobiel bedraagt € 0,-;
3. Het bedrag dat als besparingsbedrag gevraagd wordt bij verstrekking van een driewiel fiets of een fiets in bijzondere uitvoering aan personen van 12 jaar of jonger, bedraagt € 0,-.

Artikel 3.5 Inkomensgrenzen hulp bij het huishouden en vervoersvoorzieningen en overgangsbepaling

1. Indien het inkomen van een ongehuwde persoon of het gezamenlijk inkomen van gehuwde personen meer bedraagt dan anderhalf maal het norminkomen wordt geen hulp bij het huishouden als bedoeld in artikel 3.1 van de Verordening verstrekt;
2. Indien het inkomen van een ongehuwde persoon of het gezamenlijk inkomen van gehuwde personen meer bedraagt dan anderhalf maal het norminkomen wordt geen vervoersvoorziening als bedoeld in artikel 5.1 van de Verordening verstrekt.
3. Ten aanzien van de ondersteuningsbehoevende die op 31 december 2010 in het bezit is van hulp bij het huishouden en/of een uitstaande vervoersvoorziening krachtens de Verordening en bij wie na herindicatie het recht op deze voorziening vervalt op grond van het bepaalde in lid 1 en/of 2 van dit artikel, geldt dat de uitstaande voorziening niet eerder dan 3 maanden na de datum van het besluit tot intrekking wordt ingenomen.

Hoofdstuk 4 Hulp bij het huishouden

Artikel 4.1 Activiteiten behorende tot hulp bij het huishouden

De door het college ter compensatie van beperkingen bij het voeren van een huishouden te verstrekken voorziening, zoals bepaald in artikel 3.1 van de Verordening, kan bestaan uit de volgende activiteiten:

1. Activiteiten aan te bieden wanneer verondersteld wordt dat de cliënt in staat is tot zelfregie over de planning van activiteiten en waaronder de volgende werkzaamheden en taken kunnen vallen:
 - a. huishoudelijke werkzaamheden die samenhangen met beperkingen op het vlak van schoonmaken van woonruimte, slaapruijnte, sanitair, keuken (dagelijks of wekelijks onderhoud);
 - b. verzorgen van textiel (wassen, strijken);
 - c. onderhoud van kleding en schoeisel;
 - d. zorg voor de voeding ((voor)bereiden, serveren, afwassen, opruimen);
 - e. bed opmaken;
 - f. beperkte verzorging van huisdieren.

2. Activiteiten aan te bieden wanneer naast de werkzaamheden welke beschreven worden in lid 1 onder a. t/m f., tevens gerichte hulp bij de organisatie van het huishouden wordt vereist, zoals:
 - a. planning van het voeren van het huishouden (wie doet wat);
 - b. aandacht voor hygiëne in huis;
 - c. advies en hulp bij het kopen van levensmiddelen;
 - d. beheer van de levensmiddelenvoorraad;
 - e. noodzakelijke opvang van thuiswonende kinderen;
 - f. instructie en voorlichting die direct is verbonden met activiteiten op het gebied van het voeren van een huishouding, bijvoorbeeld stimulering bij het deels zelf uitvoeren van activiteiten. Enige begeleiding kan deel uitmaken van deze prestatie, waaronder noodzakelijke advisering aan informele zorgers van de cliënt;
 - g. organisatie van de huishouding in verband met chronische ziekte of beperking;
 - h. specifieke ondersteuning bij een ontregelde huishouding i.v.m. psychische problemen.

Artikel 4.2 Vaststelling persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden

1. Het persoonsgebonden budget ten aanzien van hulp in het huishouden, waaronder de arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 wordt vastgesteld in uren en minuten per week, waarbij een bruto uurtarief van € 15,07 geldt.
2. Indien op basis van recente en deugdelijke realisatiecijfers van de gewezen zorgaanbieder de daadwerkelijke functionele behoefte aan hulp bij het huishouden, in uren en minuten per week is komen vast te staan, dan wordt deze omvang bij de toekenning van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden, waaronder de arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964, gerespecteerd, waarbij een bruto uurtarief van € 15,07 geldt.

Artikel 4.3 Afbouwregeling persoonsgebonden budgetten

1. Ten aanzien van de ondersteuningsbehoevende die op 31 december 2009 in het bezit is van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden krachtens de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2007 gemeente Maastricht, gelden tot het moment van herindicatie, maar uiterlijk tot 1 januari 2011, de volgende bedragen:

- a. Ten aanzien van hulp bij het huishouden-basis gelden de volgende bruto bedragen per klasse:

Van T/m uren (Bruto) PGB-HH BASIS per jaar			
klasse 1	0	1,9	€ 783,64
klasse 2	2	3,9	€ 2.350,92
klasse 3	4	6,9	€ 4.310,02
klasse 4	7	9,9	€ 6.660,94
klasse 5	10	12,9	€ 9.011,86
klasse 6	13	15,9	€ 11.362,78

Bij additionele uren die boven klasse 6 worden toegekend, wordt een uurbedrag van € 15,07 gehanteerd.

- b. Ten aanzien van hulp bij het huishouden-plus gelden de volgende bruto bedragen per klasse:

Van t/m uren (Bruto) PGB-HH PLUS per jaar			
klasse 1	0	1,9	€ 978,64
klasse 2	2	3,9	€ 2.935,92
klasse 3	4	6,9	€ 5.382,52
klasse 4	7	9,9	€ 8.318,44
klasse 5	10	12,9	€ 11.254,36
klasse 6	13	15,9	€ 14.190,28

Bij additionele uren die boven klasse 6 worden toegekend, wordt een uurbedrag van € 18,82 gehanteerd.

2. Ten aanzien van de ondersteuningsbehoevende die op 31 december 2009 in het bezit is van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden-plus krachtens de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2007 gemeente Maastricht en die na herindicatie wordt geïndiceerd voor één of meer activiteiten genoemd in artikel 4.1 lid 2, geldt dat de bedragen genoemd in lid 1 sub b. van toepassing blijven, tot uiterlijk 1 januari 2011.
3. Ten aanzien van de ondersteuningsbehoevende die op 31 december 2009 in het bezit is van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden krachtens de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2007 gemeente Maastricht, geldt vanaf 1 januari 2011 het volgende:
 - a. Ten aanzien van hulp bij het huishouden-basis geldt een bruto uurtarief van € 15,07, waarbij de omvang wordt vastgesteld in uren en minuten per week;
 - b. Ten aanzien van hulp bij het huishouden-plus geldt een bruto uurtarief van € 18,82, waarbij de omvang wordt vastgesteld in uren en minuten per week;
 - c. Ten aanzien van de ondersteuningsbehoevende die op 31 december 2009 in het bezit is van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden-plus krachtens de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2007 gemeente Maastricht en die na herindicatie wordt geïndiceerd voor één of meer activiteiten genoemd in artikel 4.1 lid 2, terwijl deze herindicatie niet eerder plaats vindt dan 1 januari 2011, geldt dat het gestelde in lid 3 sub b. van toepassing is c.q. blijft.

Artikel 4.4 Uitbetaling persoonsgebonden budget

De verstrekking van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden zoals beschreven in artikel 4.2 en artikel 4.3 van dit Besluit wordt na toekenning op basis van bevoorschotting per maand uitgekeerd, behoudens het gestelde in artikel 2.3 lid 1 van dit Besluit.

Artikel 4.5 Vrij besteedbaar bedrag

Het persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden zoals beschreven in artikel 4.2 en artikel 4.3 van dit Besluit kent een vrij besteedbaar bedrag waarover geen verantwoording verschuldigd is. **Dit bedrag bedraagt € 56,- op jaarbasis.**

Artikel 4.6 Verantwoording persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden

Vervallen per 1 januari 2010

Artikel 4.7 Hoogte tarief hulp bij het huishouden bij vaststelling eigen bijdrage

Vervallen per 1 januari 2010

Artikel 4.8 Maximale looptijd hulp bij het huishouden

Vervallen per 1 januari 2010

Hoofdstuk 5 Woonvoorzieningen

Artikel 5.1 Hoogte financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget bij woningaanpassingen

1. De financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget voor woonvoorzieningen als bedoeld onder artikel 4.2 lid 1 onder b. en g. van de Verordening wordt vastgesteld op basis van de gemaximeerde normbedragen, zoals weergegeven in bijlage II van dit Besluit.
2. Indien de kosten van de woonvoorziening als bedoeld onder artikel 4.2 lid 1 onder b. en g. van de Verordening meer bedragen dan € 20.420,-, of indien toepassing van de normbedragen, genoemd in lid 1 van dit artikel, niet mogelijk is, wordt de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget voor deze woonvoorziening, in afwijking van het in lid 1 van dit artikel gestelde, door het college vastgesteld op 100% van de kosten van de goedkoopst-compenserende voorziening, vast te stellen op basis van een offerte.
3. Indien de woningaanpassing als bedoeld onder artikel 4.2 lid 1 onder b. en g. van de Verordening in zelfwerkzaamheid worden uitgevoerd, dan bedraagt de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget 50% van de in bijlage II van dit Besluit genoemde bedragen, of de in lid 2 van dit artikel bedoelde goedkoopst-compenserende offerte.
4. Indien toepassing wordt gegeven aan lid 2 van dit artikel, dan kunnen de volgende kosten in aanmerking worden genomen bij de vaststelling van de hoogte van het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming:
 - a. De aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten) voor het treffen van de voorziening;
 - b. De risicoverrekening van loon- en materiaalkosten, met inachtneming van het bepaalde in de Risicoregeling woning- en utiliteitsbouw 1991;
 - c. Het architectenhonorarium tot ten hoogste 10% van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald in SR 1988 van de BNA. Alleen in die gevallen dat het noodzakelijk is dat een architect voor de woningaanpassing moet worden ingeschakeld worden deze kosten subsidiabel geacht;
 - d. De kosten voor het toezicht op de uitvoering, indien dit noodzakelijk is, tot een maximum van 2% van de aanneemsom;
 - e. De leges voorzover deze betrekking hebben op het treffen van de voorziening;
 - f. De prijs van bouwrijpe grond, indien noodzakelijk als niet binnen het oorspronkelijke kavel gebouwd kan worden, waarbij de in Bijlage IV genoemde maximale normen gelden;
 - g. De door burgemeester en wethouders (schriftelijk) goedgekeurde kostenverhogingen, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien hadden kunnen worden;
 - h. De kosten in verband met noodzakelijk technisch onderzoek en adviezen met betrekking tot het verrichten van de aanpassing;
 - i. De kosten van (her)aansluiting op een openbare nutsvoorziening;
 - j. De administratiekosten die verhuurder maakt ten behoeve van het treffen van een voorziening voor de ondersteuningsbehoevende, voor zover de kosten onder a. tot en met i. meer dan € 1000,- bedragen, 10% van die kosten, met een maximum van € 350,-.

Artikel 5.2 Hoogte financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget bij woonvoorziening in verband met luchtwegallergieën/CARA

1. Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 4.3 lid 4 van de Verordening, wordt de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget voor woonvoorzieningen als bedoeld in artikel 4.2 lid 1 onder c. van de Verordening vastgesteld op basis van de maximum normbedragen, zoals weergegeven in bijlage I van dit Besluit.
2. De in bijlage I van dit Besluit genoemde normbedragen worden bepaald op:
 - a. 100% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen tot 2 jaar;
 - b. 75% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen van 2 tot 4 jaar;
 - c. 50% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen van 4 tot 6 jaar;
 - d. 25% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen van 6 tot 8 jaar;
 - e. 0% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen van 8 jaar of ouder.
3. De financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget voor woonvoorzieningen als bedoeld in artikel 4.3 lid 4 van de Verordening wordt slechts éénmalig verstrekt.

Artikel 5.3 Hoogte verhuis- en (her)inrichtingskosten

1. De forfaitaire vergoeding voor verhuis- en (her)inrichtingskosten, als genoemd in artikel 4.2 lid 1 onder a. van de Verordening bedraagt:
 - a. bij een inkomen tot 120% van het relevant sociaal minimum: € 2.531,-;
 - b. bij een inkomen van 120% tot 130% van het relevant sociaal minimum: € 1.853,-;
 - c. bij een inkomen van 130% tot 140% van het relevant sociaal minimum: € 1.235,-;
 - d. bij een inkomen van 140% tot 150% van het relevant sociaal minimum: € 617,-;
 - e. bij een inkomen vanaf 150% van het relevant sociaal minimum: € 310,-.
2. Indien op verzoek van het college een bestaande aangepaste woning wordt vrijgemaakt, zoals bepaald in artikel 4.11 van de Verordening, wordt de forfaitaire vergoeding bepaald op het in lid 1 onder a. van dit artikel genoemde bedrag. Ten aanzien van de ontvanger van dit bedrag is het bepaalde in artikel 3.2 lid 3 van dit Besluit niet van toepassing.

Artikel 5.4 Bezoekbaar maken woning

1. Het bedrag dat als maximum verstrekt wordt bij het bezoekbaar maken als genoemd in artikel 4.6 lid 5 van de Verordening bedraagt € 3.213,-;
2. Het in lid 1 genoemde bedrag kan worden toegekend voor het bezoekbaar maken van maximaal één woning.

Artikel 5.5 Financiële bovengrens bij woonvoorzieningen

Het bedrag als genoemd in artikel 4.7 onder h. van de Verordening bedraagt € 45.378,-.

Artikel 5.6 Kosten in verband met onderhoud, keuring en reparatie

1. Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 4.2 lid 1 onder d. van de Verordening, zal de hoogte van de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget in de kosten van onderhoud en keuring het bedrag als bedoeld in bijlage III van dit Besluit niet te boven gaan.
2. Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 4.2 lid 1 onder d. en artikel 4.8 van de Verordening, zal de hoogte van de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget in de kosten van reparatie worden bepaald door de reële gemaakte kosten van reparatie, door het college vastgesteld op basis van een offerte of een factuur.

Artikel 5.7 Terugbetaling bij verkoop

Het bedrag als genoemd in artikel 4.10 lid 1 van de Verordening bedraagt € 25.000,-.

Artikel 5.8 Niet toepassen primaat van verhuizing

Het primaat van de verhuizing zoals dat is neergelegd in artikel 4.3 van de Verordening wordt niet toegepast indien:

- a. Ten tijde van het moment van aanvraag duidelijk is dat niet aannemelijk is dat binnen een tijdsbestek van 1 jaar een woning beschikbaar komt waar naartoe de ondersteuningsbehoevende kan verhuizen, tenzij uit onderzoek blijkt dat het medisch verantwoord is om de in dit lid genoemde termijn te verruimen;
- b. er een contra-indicatie tot verhuizen aanwezig is bij de ondersteuningsbehoevende, op grond van objectieve psychische en/of sociale redenen;
- c. de woning waar naartoe kan worden verhuisd niet geschikter is dan zijn huidige woning;
- d. de woning waar naartoe kan worden verhuisd zich niet binnen de gemeentegrenzen bevindt.
- e. Indien compensatie kan plaatsvinden middels het enkel verstrekken van een standaard traplift.

Artikel 5.9 Algemeen gebruikelijke en voorzienbare woonvoorzieningen

1. Conform het gestelde in artikel 1.2 lid 2 onder b. van de Verordening worden de volgende woonvoorzieningen tenminste als algemeen gebruikelijk aangemerkt, dan wel omwille van voorzienbaarheid en anticiperen op een normale levensloop niet verstrekt:
 - a. airconditioning woonruimte
 - b. kooktoestellen algemeen
 - c. zonwering (binnen en buiten)
 - d. alle vormen van kranen (eenhendel-mengkranen, thermostaatkranen en glijstangset)
 - e. aanleg centrale verwarming
 - f. intercom
 - g. afzuigkap boven kooktoestel

-
- h. (teruggebogen) deurkrukken
 - i. Aanrechtblad
 - j. toiletpot, verhoogd/hangend toiletpot, losse toiletverhoger, toiletstoel
 - k. douchezitjes, douchestoelen en badzitjes
 - l. beugels (wand/vloer), grepen (wand/vloer) en drempelhulpen
 - m. senioredouchebak
 - n. overige woonvoorzieningen tot maximaal € 250,-
2. In individuele gevallen kan een in lid 1 genoemde voorziening, die op zichzelf als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd, vanwege omstandigheden aan de kant van de aanvrager toch voor vergoeding in aanmerking komen. Van een uitzondering kan sprake zijn:
- a. indien ten gevolge van een plotseling optredende beperking, zaken genoemd in lid 1, die nog niet zijn afgeschreven, moeten worden vervangen en het inkomen van de aanvrager als gevolg van deze aanschaf onder het voor hem geldende bijstandsniveau zal komen.

Hoofdstuk 6 Het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Artikel 6.1 Hoogte financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget in de kosten van een vervoersvoorziening

1. Het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor een vervoersvoorziening genoemd in artikel 5.1 onder c. sub 1, 2, en 3 van de Verordening, wordt vastgesteld op 100% van de kosten van de goedkoopst-compenserende voorziening, indien van toepassing inclusief onderhoud en reparatie, zoals door het college aan een door hem gecontracteerde leverancier zou worden betaald.
2. Indien het een aanvraag voor een vervoersvoorziening genoemd in artikel 5.1 onder c. sub 1, 2, en 3 van de Verordening betreft, die geen onderdeel uitmaakt van een contract tussen het college en een door haar gecontracteerde leverancier, wordt het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor de vervoersvoorziening vastgesteld op 100% van de kosten van de goedkoopst-compenserende voorziening, indien van toepassing verhoogd met een bedrag voor onderhoud en reparatie, vast te stellen door het college op basis van een offerte.

Artikel 6.2 Forfaitaire vergoeding voor het gebruik van een (eigen) auto, een (rolstoel)taxi of een bruikleenauto

1. De forfaitaire vergoeding die per jaar verstrekt wordt voor gebruik van een (eigen) auto, zoals bedoeld in artikel 5.1 onder c. sub 5 van de Verordening, bedraagt € 1.035,-.
2. De forfaitaire vergoeding die per jaar verstrekt wordt voor gebruik van een taxi, zoals bedoeld in artikel 5.1 onder c. sub 6 van de Verordening, bedraagt € 1.035,-.
3. De forfaitaire vergoeding die per jaar verstrekt wordt voor gebruik van een rolstoeltaxi, zoals bedoeld in artikel 5.1 onder c. sub 7 van de Verordening bedraagt € 1.553,-.
4. De forfaitaire vergoeding die per jaar verstrekt wordt voor gebruik van een bruikleenauto, zoals bedoeld in artikel 5.1 onder c. sub 4 van de Verordening bedraagt € 668,-.
5. De ondersteuningsbehoevende aan wie een forfaitaire vergoeding is verstrekt zoals genoemd in lid 1, 2, 3 of 4, van dit artikel, is geen verantwoording over dit bedrag aan het college verschuldigd.

Artikel 6.3 Autoaanpassingen

Indien een persoonsgebonden budget dan wel financiële tegemoetkoming wordt verstrekt voor een autoaanpassing op basis van artikel 5.1 lid 1 onder c. sub 2 van de Verordening, dan geldt het volgende:

- a. Het maximale bedrag dat kan worden toegekend bedraagt € 1.634,-;
- b. Toekenning kan enkel plaatsvinden indien de auto niet ouder is dan 3 jaar;
- c. Een aanpassing wordt maximaal eens per 5 jaar verstrekt, tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de aanvrager zijn toe te rekenen;

-
- d. Het dient om een aanpassing te gaan, die niet standaard kan worden opgenomen of verkrijgbaar is in voorhanden zijnde automodellen, die minder vaak voorkomt of die in een uitvoering gemaakt moet worden die afwijkt van de gangbare voorzieningen;
 - e. Bij vervanging van de auto dient, bij aanpassingen die verwisselbaar zijn, bekeken te worden of de aanpassingen overzetbaar zijn.

Artikel 6.4 Inleverpremie scootmobielen bij niet-gebruik

1. Een ondersteuningsbehoevende kan op diens verzoek in aanmerking komen voor een forfaitaire vergoeding indien hij spontaan en vrijwillig de aan hem door de gemeente toegekende scootmobiel inlevert bij de gemeente;
2. De onder lid 1 bedoelde forfaitaire vergoeding bedraagt €150,- per toegekende aanvraag;
3. Een aanvraag voor de in lid 1 genoemde forfaitaire vergoeding wordt ingediend door, en onmiddellijk na positieve gemeentelijke besluitvorming uitbetaald aan de ondersteuningsbehoevende aan wie de scootmobiel is toegekend;
4. De ondersteuningsbehoevende die aanspraak wil maken op de onder lid 1 genoemde forfaitaire vergoeding dient in het bezit te zijn van een Wmo-indicatie voor een scootmobiel met een geldigheid van tenminste 6 maanden vanaf de datum van aanvraag;
5. De onder lid 1 genoemde forfaitaire vergoeding wordt niet uitgekeerd:
 - a. in geval van overlijden van de ondersteuningsbehoevende aan wie de scootmobiel is toegekend;
 - b. in geval van vervanging van de aan de ondersteuningsbehoevende toegekende scootmobiel door een andere scootmobiel of vervanging door andere Wmo-voorziening;
 - c. indien het een aanvraag betreft tot inleveren van een scootmobiel die is aangeschaft via een door de gemeente toegekend persoonsgebonden budget;
 - d. indien reeds eerder een forfaitaire vergoeding, zoals bedoeld in dit artikel, aan de aanvrager is toegekend.
 - e. Indien de aanvrager op 31 december 2010 reeds in het bezit is van een door de gemeente verstrekte scootmobiel en deze aanvrager op 1 januari 2011 een (gezamenlijk) inkomen heeft dat meer bedraagt dan anderhalf maal het norminkomen.

Hoofdstuk 7 Verplaatsen in en rond de woning

Artikel 7.1 Rolstoelen

1. Het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor een rolstoel wordt vastgesteld op 100% van de kosten van de goedkoopst-compenserende voorziening, indien van toepassing inclusief onderhoud en reparatie, zoals door het college aan een door hem gecontracteerde leverancier zou worden betaald.
2. Indien het een aanvraag voor een voorziening betreft die geen onderdeel uitmaakt van een contract tussen het college en een door hem gecontracteerde leverancier, wordt het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor een rolstoel vastgesteld op 100% van de kosten van de goedkoopst-compenserende voorziening, indien van toepassing verhoogd met een bedrag voor onderhoud en reparatie, te bepalen door het college op basis van een offerte.

Artikel 7.2 Sportrolstoelen

Een sportrolstoel wordt uitsluitend verstrekt als forfaitaire vergoeding. Het bedrag van deze forfaitaire vergoeding bedraagt € 1.977,-, welk bedrag bedoeld is als tegemoetkoming in aanschaf, onderhoud en reparatie van een sportrolstoel voor een periode van drie jaar.

Hoofdstuk 8 Advisering en samenhangende afstemming

Artikel 8.1 Advisering

Advies aan de daartoe aangewezen adviesinstantie wordt gevraagd indien:

- a. er sprake is van een ‘complexe aanvraag’, zoals overeengekomen met de gecontracteerde adviesinstantie;
- b. indien het college dat overigens gewenst vindt.

Artikel 8.2 Loket

De aanvraag wordt ingediend bij het GemeenteLoket van de gemeente Maastricht (Mosae Forum 10).

Artikel 8.3 Samenhangende afstemming

Om de verstrekking van individuele voorzieningen samenhangend af te stemmen op de situatie van de aanvrager wordt bij het onderzoek inzake het advies op basis van artikel 7.3 van de Verordening, indien van toepassing, aandacht besteed aan:

- a. de algemene gezondheidstoestand van de aanvrager;
- b. de beperkingen die de aanvrager in zijn functioneren ondervindt als gevolg van ziekte of gebrek;
- c. de woning en de woonomgeving van de aanvrager;
- d. het psychisch en sociaal functioneren van de aanvrager;
- e. de sociale omstandigheden van de aanvrager.

Bij de besluitvorming en de motivering van het besluit wordt door het college bij deze bevindingen aangesloten.

Hoofdstuk 9 Slotbepalingen

Artikel 9.1 Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit nadere regels individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht

Aldus vastgesteld door het college van de gemeente Maastricht, op 18 januari 2011

Het college,

De secretaris,

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 2 Bijzondere regels over de te verstrekken voorzieningen

Algemeen.

De systematiek van de Verordening is dat steeds algemene voorzieningen, waaronder collectief vervoer, het primaat hebben. Bij algemene voorzieningen is geen persoonsgebonden budget mogelijk, waar tegenover staat dat de algemene voorziening een snel te realiseren oplossing biedt en er bij algemene voorzieningen een eenvoudige en lichte toelatingstoets geldt en er bij de verstrekking daarvan vrijwel nooit een eigen bijdrage wordt gevraagd. Voor alle andere voorzieningen geldt dat er een persoonsgebonden budget kan worden gevraagd, waarbij dan bijzondere regels kunnen gelden.

Artikel 2.1

Als gevolg van afspraken tussen de regering en de Tweede Kamer, gemaakt in de Commissie Vervoer (Evaluatie Wet voorzieningen gehandicapten TK 25 847 nr. 36 van 12 april 2006), kunnen overwegingen van efficiency tot de overwegende bezwaren gerekend worden om de wettelijke keuzevrijheid niet te hoeven aanbieden. Daarbij is nadrukkelijk gewezen op het collectief vervoer. In principe zijn vervoersvoorzieningen individuele voorzieningen in het kader van de Wmo. Maar elke burger een persoonsgebonden budget aanbieden voor vervoersvoorzieningen, ook in situaties waarin tot nu toe voorzien werd door het aanbieden van collectief vervoer, zou er toe kunnen leiden dat het draagvlak onder het collectief vervoer wordt aangetast, waardoor deze voorziening zelfs zou kunnen verdwijnen. Vandaar dat de toegang tot het collectief vervoer enkel in natura zal worden geboden.

Artikel 2.2

Lid 1.

Verstrekking van een persoonsgebonden budget vindt plaats op verzoek van de aanvrager. Dit kan bij voorkeur tegelijk met de aanvraag, indien op dat moment al duidelijk is dat de aanvrager dit wenst.

Lid 2.

Indien een individuele voorziening wordt toegekend bestaat de mogelijkheid om een eigen bijdrage of een eigen aandeel, een besparingsbedrag in rekening te brengen bij de aanvrager of er kan sprake zijn van een inkomensgrens. In dit lid wordt op deze mogelijke verplichting gewezen.

Lid 3.

Op verzoek van de aanvrager kan verstrekking in de vorm van een persoonsgebonden budget plaatsvinden. De gemeente kan dit verzoek echter weigeren indien er sprake is van 'overwegende bezwaren'. Bij overwegende bezwaren tegen het aanbieden van een persoonsgebonden budget gaat het, zo blijkt uit de toelichting bij het amendement waarop artikel 6 Wmo is gebaseerd, om in de persoon of diens situatie gelegen bezwaren, die dus op individueel niveau dienen te worden gemotiveerd. Een burger kan bijvoorbeeld zijn recht op een persoonsgebonden budget verspelen door aantoonbaar misbruik in het verleden of doordat vast is komen te staan dat hij niet in staat is om een persoonsgebonden budget te beheren en er ook geen anderen (bij voorkeur wettelijke vertegenwoordigers) in zijn omgeving deze taak kunnen overnemen. De gemeente kan in dat geval de ondersteuningsbehoevende de keuze voor een persoonsgebonden budget ontzeggen en de voorziening vervolgens in natura aanbieden. Naast deze redenen kan het ook voorkomen dat bij een aanvrager met een zeer progressief ziektebeeld al op voorhand vast staat dat binnen korte tijd de te verstrekken voorziening vervangen zal moeten worden door een andere voorziening. En dat wellicht daarna weer. Het is dan ook de vraag of deze situatie zich wel leent voor een persoonsgebonden budget, omdat al vast staat dat de voorziening maar een beperkte tijd bruikbaar zal blijven. Mocht sprake zijn van dit probleem dan zal allereerst goed overleg met de aanvrager duidelijk moeten maken welke reden de aanvrager heeft voor de wens een persoonsgebonden budget te ontvangen. Wellicht is dat doel ook op een andere manier te bereiken. Levert dit gesprek onvoldoende resultaat op, dan zal afgewogen

moeten worden of een gemeente voldoende aan zijn resultaatsverplichting kan voldoen met een voorziening in natura en of er voldoende doorslaggevende argumenten zijn om te kunnen spreken van een “zwaarwegende reden” geen persoonsgebonden budget te verstrekken. Tijdens de parlementaire behandeling van de Wmo zijn als voorbeelden genoemd: het niet met geld kunnen omgaan, het hebben van een verslavingsprobleem of zwaarwegende efficiency-overwegingen.

Of er andere redenen zijn waarom het toekennen van een persoonsgebonden budget geweigerd kan worden is nog steeds niet helder. In de uitvoering zal duidelijk worden of er ook andere situaties zijn waarin weigering op zijn plaats is. Deze nieuwe situaties zullen later aan deze beleidsregels toegevoegd worden. Omdat het gaat om het inperken van een wettelijk recht op keuzevrijheid, zal de gemeente deze beslissing moeten motiveren in een voldoende onderbouwd en voor beroep vatbaar besluit. Dit lid beschrijft de situaties die als contra-indicatie kunnen worden aangemerkt.

Lid 4.

Voorzieningen die in de vorm van een persoonsgebonden budget worden verstrekt en die door de ondersteuningsbehoevende in één keer betaald dienen te worden, worden op basis van bevoorschotting in één keer uitbetaald. Dit geldt echter niet bij 'hulp bij het huishouden' en bij bouwkundige of woontechnische woonvoorzieningen (de woningaanpassingen) en de uitruimte.. Bij 'hulp bij het huishouden' wordt in termijnen bevoorschot. Bij woningaanpassingen inclusief de uitruimte, wordt uitbetaald indien de gereedmelding is ingediend en vastgesteld door het college.

Lid 5.

De keuze die gemaakt wordt ten aanzien van de controle van een verstrekt persoonsgebonden budget wordt hier vastgelegd.

Lid 6.

Dit lid regelt de verantwoording die door houders van een persoonsgebonden budget die binnen de steekproef vallen, dient te geschieden aan het college. In de beschikking zal ook aandacht besteed worden aan deze bescheiden die door de budgethouder overlegd dienen te worden, evenals het moment waarop, dan wel de periodiciteit waarmee deze bescheiden overlegd dienen te worden. Daarnaast dient er in de beschikking eveneens op gewezen te worden dat budgethouders uit eigen beweging het niet bestede gedeelte van het budget dienen terug te storten. Zo wordt voorkomen dat burgers afwachten met terug betalen tot het moment dat zij binnen de steekproef vallen en wordt willekeur voorkomen ten opzichte van budgethouders die niet binnen de steekproef vallen.

Lid 7.

Dit lid beschrijft de situaties wanneer aanleiding kan ontstaan om een persoonsgebonden budget in te trekken en het reeds betaalbaar gestelde persoonsgebonden budget terug te vorderen, conform hetgeen hierover bepaald is in artikel 7.8 en 7.9 van de Verordening. Zoals in lid 5 en 6 beschreven is, zal de controle van het persoonsgebonden budget als volgt plaats vinden. Iedere budgethouder die binnen de steekproef valt, dient op een bepaald moment de volgende stukken te overleggen:

- de nota/factuur van de aangeschafte voorziening;
- een betalingsbewijs van aanschaf van de voorziening
- of een overzicht van de salarisadministratie met bewijsmiddelen

Deze stukken zullen worden gecontroleerd om te bezien of het persoonsgebonden budget besteed is aan het doel waarvoor het verstrekt is. Is dat het geval, dan hoeft er verder niets te gebeuren. Is het persoonsgebonden budget anders besteed dan bedoeld, dan kan het college overwegen het persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk terug te vorderen. Daarbij zal leidend zijn of er opzet in het spel is geweest, of dat sprake is geweest van onwetendheid. In die laatste situatie kan overlegd worden dat deze situatie in de toekomst vermeden dient te worden. Bij opzet moet afgewogen worden of terugvordering in verhouding staat tot wat er bewust onjuist is gedaan.

Hoofdstuk 3 Eigen bijdragen, eigen aandeel, besparingsbedrag en inkomensgrenzen

Artikel 3.1

In dit artikel wordt de maximale eigen bijdrage of eigen aandeel beschreven, zoals die van toepassing is bij de voorzieningen 'hulp bij het huishouden'. Deze bedragen zijn één-op-één overgenomen uit artikel 4.1 lid 1 onder a. t/m d. van het Besluit maatschappelijke ondersteuning (AMvB), welke handelt over eigen bijdragen en het eigen aandeel bij financiële tegemoetkomingen. Op deze wijze wordt aangesloten bij de eigen bijdragesystematiek zoals deze tot de inwerkingtreding van de Wmo van toepassing was op de AWBZ-functie Huishoudelijke Verzorging. Aangezien het vaststellen van de gemeentelijke eigen bijdrageregeling in de Wmo een expliciete bevoegdheid van de gemeenteraad is, welke niet gedelegeerd kan worden aan het college, is ten behoeve van dit artikel op 15 december 2009 een raadsbesluit genomen, waarnaar hierbij verwezen wordt.

Artikel 3.2

In de Maastrichtse Wvg-verordening was het tot 2007 praktijk dat bij de verstrekking van Wvg-voorzieningen geen eigen bijdrage in rekening werd gebracht. De raad heeft in 2006 aangegeven geen veranderingen te wensen voor wat betreft de financiële belasting voor de burger en wenste eveneens de overgang naar de Wmo daarom niet aan te grijpen om wijzigingen door te voeren ten aanzien van eigen bijdragen.

Het uurtarief hulp bij het huishouden wordt vastgesteld aan de hand van het daadwerkelijke uurtarief van de (vijf) zorgaanbieders, dat ten tijde van de aanbesteding is geoffreerd. Dit tarief wordt jaarlijks geïndexeerd aan de hand van CBS-indexcijfers. De bedragen zijn opgenomen in bijlage 5 van dit Besluit. Dit tarief is tevens het zogenaamde 'aandeel in de ondersteuningskosten'. Dit aandeel is, naast de hoogte van het inkomen, de gezinssamenstelling, de leeftijd en het aantal afgenomen uren zorg bepalend voor de eigen bijdrage die in rekening kan worden gebracht. Dit volgens het principe: men betaalt de kostprijs tenzij het inkomen dit niet toestaat. Op deze wijze wordt aangesloten bij artikel 4 lid 2 van de wet, waarin wordt gesteld dat het college rekening houdt met de capaciteit van de aanvrager om uit het oogpunt van de kosten zelf in de maatregel te voorzien.

De eigen bijdrage wordt berekend door het Centraal Administratie Kantoor (CAK). Het CAK werkt met verzamelinkomens vanuit een peiljaar, welk jaar twee jaar voor het lopende jaar ligt. Dit is noodzakelijk om over de verzamelinkomens, die afkomstig zijn van de belastingdienst, te kunnen beschikken. In 2009 doet men aangifte over 2008, dus dat jaar is nog niet bekend. Vandaar dat het verzamelinkomen over 2007 in 2009 gebruikt wordt. Dit betekent dat er soms een voorlopige vaststelling zal plaatsvinden en achteraf een definitieve vaststelling. Het in mindering brengen van eigen bijdragen of een eigen aandeel zal daardoor vaak niet mogelijk zijn. Al deze activiteiten zullen door het CAK worden uitgevoerd. Een eigen bijdrage voor een persoonsgebonden budget (of een financiële tegemoetkoming met een eigen aandeel) mag elke 4 weken gevraagd worden, maar mag nooit de grens die in het besluit is vastgelegd, te boven gaan. Ook mag een eigen bijdrage de kostprijs van de voorziening niet te boven gaan.

Artikel 3.3

Dit artikel is voor alle duidelijkheid ongewijzigd overgenomen uit het Besluit maatschappelijke ondersteuning.

Artikel 3.4

Wanneer een voorziening wordt verstrekt waarmee een algemeen gebruikelijke voorziening wordt vervangen of kan worden vervangen, zoals gebeurt bij verstrekking van een driewiel fiets of een scootermobiel, zal alleen verstrekking van de meerkosten aan de orde zijn. Dat betekent dat het algemeen gebruikelijke deel niet vergoed zal worden. Het algemeen gebruikelijke deel zal door de aanvrager zelf betaald moeten worden in de vorm van een besparingsbedrag. Dit artikel bepaalt de

hoogte van dit besparingsbedrag, waarbij wordt aangesloten bij de voorstellen die gedaan worden door het NIBUD.

Het besparingsbedrag dient niet aangemerkt te worden als een verkapte eigen bijdrage. Er is geen sprake van een belastende bepaling aangezien het besparingsbedrag tot doel heeft een onbedoeld voordeel dat een burger aan wie een voorziening is toegekend geniet, te compenseren. Kosten die een niet-gehandicapte burger ook heeft, mogen ten laste blijven van de burger aan wie de voorziening is toegekend (overgenomen uit uitspraak Rechtbank Zwolle-Lelystad 28-08-2006, nr. AWB 05/1638 Wvg).

N.B. Ten tijde van de Wvg werd geen besparingsbedrag in mindering gebracht. Op dit moment is de rechtspraak ten aanzien van dit onderwerp niet eensgezind. Vandaar dat de in dit artikel opgenomen bedragen vooralsnog op nihil zijn gesteld totdat de Centrale Raad voor Beroep een uitspraak in hoger beroep heeft gedaan.

Artikel 3.5

De gemeenteraad is bevoegd om ten aanzien van diverse soorten voorzieningen inkomensgrenzen te stellen. Deze bevoegdheid vloeit voort uit artikel 5 Wmo. Immers in artikel 5 Wmo is bepaald dat de gemeenteraad nadere voorwaarden kan stellen waaronder personen die aanspraak hebben op individuele voorzieningen hier daadwerkelijk recht op hebben. Het stellen van inkomensgrenzen houdt in dat de betreffende voorzieningen niet worden verstrekt aan belanghebbenden met een inkomen boven de inkomensgrens. Het inkomen is van belang om te kunnen toetsen aan de inkomensgrens. De achterliggende gedachte daarbij is dat een belanghebbende met een inkomen boven de inkomensgrens in staat wordt geacht zelf de kosten van de gevraagde voorziening volledig te betalen.

Hoofdstuk 4 Hulp bij het huishouden

Artikel 4.1

Dit artikel omschrijft de activiteiten behorende tot 'hulp bij het huishouden', die door de gemeente Maastricht zijn ingekocht middels het doorlopen van een Europese openbare aanbestedingsprocedure en welke geïndiceerd kunnen worden teneinde beperkingen bij het voeren van een huishouden te kunnen compenseren. Het benoemen/labelen, van basis-zorg en plus-zorg, dat praktijk was in de periode 2007 t/m 2009, is per 1 januari 2010 opgeheven.

Artikel 4.2

Lid 1

Dit artikel is gewijzigd met ingang van 1 augustus 2010, op basis van collegebesluit nr. 2010.31349 (d.d. 13 juli 2010).

In dit artikel is het uurtarief vastgesteld waarmee de burger in staat wordt gesteld de invulling van zijn ondersteuningsbehoefte zelf te regelen. Bij hulp in het huishouden kan dit gestalte krijgen via de inschakeling van burens, vrienden of andere relaties, het inschakelen van een zzp-er, een opdracht aan een bedrijf of het aangaan van een arbeidsovereenkomst. De hoogte van dit bedrag komt overeen met 161% van het bruto wettelijk minimum loon vanaf 23 jaar (incl. vakantieverlof en feestdagen en 8% vakantietoelage). Daarnaast kan het PGB gebruikt worden om via een door de gemeente gecontracteerde bemiddelingsorganisatie een alfahulp in te huren, inclusief ondersteuning bij de werkgeverstaken.

Dit artikel is met ingang van 1 augustus 2010 gewijzigd omdat de Centrale Raad van Beroep (CRvB) op 17 november 2009 een drietal uitspraken¹ heeft gedaan. De uitspraken gaan in op twee belangrijke onderdelen van het PGB:

- de (bepaling van) omvang;

¹ CRvB 17-11-2009, nr. 09/341 WMO, CRvB 17-11-2009, nr. 09/1729 Wmo en CRvB 17-11-2009, nr. 08/3786 Wmo

- de (bepaling van) hoogte van het uurtarief

Deze onderdelen komen hier achtereenvolgens aan bod. Naast de tekst van de drie uitspraken en het commentaar hierop, is ook het ingewonnen advies bij extern adviesbureau Schulinck meegenomen bij het opstellen van het gewenst beleid.

Omvang

Zodra is vastgesteld dat een belanghebbende in aanmerking komt voor hulp bij het huishouden, moet worden vastgesteld wat de omvang van de hulp bij het huishouden is. De omvang is afhankelijk van de taken/activiteiten waarvoor hulp bij het huishouden noodzakelijk is. In Maastricht werd de omvang tot 1 augustus 2010 categoriaal vastgesteld op het aantal uren behorende bij het midden van de toegekende klasse.

Echter, artikel 4 lid 1 Wmo, waarin de compensatieplicht staat beschreven, laat volgens de CRvB geen ruimte voor het (categoriaal) indiceren van hulp bij het huishouden in het midden van een klasse. De CRvB overweegt dat artikel 4 lid 1 Wmo, voor zover het huishoudelijke verzorging betreft, meebrengt dat het college voorzieningen moet treffen die zich kwalificeren als compensatie voor de beperkingen die de persoon, bedoeld in artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4°, 5° en 6° Wmo, ondervindt bij zijn zelfredzaamheid. Een voorziening die een deel van die beperkingen ongecompenseerd laat, omdat zij uitgaan boven het gemiddelde van de klasse, is in zoverre geen toereikende voorziening in de zin van artikel 4 Wmo. Dit laatste is evenwel aan de orde bij klanten die feitelijk meer uren nodig hebben dan het midden van de klasse, terwijl het budget is gelimiteerd tot het midden van de klasse. Van de andere kant zijn er nu ook klanten die een functionele behoefte hebben onder het midden van de klasse en die dus door het huidige beleid van toekenning op het midden van de klasse worden overgecompenseerd. De Centrale Raad van Beroep schrijft zodoende dwingend voor om individueel maatwerk te leveren (compensatieplicht) en om bij de vaststelling van een persoonsgebonden budget uit te gaan van het werkelijk noodzakelijke aantal uren en minuten dat ten tijde van de indicatiestelling is bepaald.

Conclusie: Categoriaal indiceren op het midden van de klasse, zoals praktijk tot 1 augustus 2010, is niet langer houdbaar. Het college heeft dan ook besloten over te stappen op individueel maatwerk, hetgeen inhoudt dat op klantniveau moet worden geïndiceerd in uren en minuten per week.

Hoogte uurtarief

Daarnaast is de hoogte van het uurtarief prominent aan de orde gekomen in de uitspraken van de CRvB. Artikel 6 lid 1 Wmo bepaalt dat een persoonsgebonden budget *toereikend* moet zijn en *vergelijkbaar* met een voorziening in natura. Over "vergelijkbaar" heeft de CRvB zich uitgesproken in alle drie de uitspraken van 17 november 2009. De CRvB is van mening dat voor de in artikel 6 lid 1 Wmo bedoelde vergelijkingsmaatstaf van voorzieningen in natura en persoonsgebonden budgetten *de hoogte van het uurtarief waarvoor de gemeente hulp bij het huishouden krachtens aanbesteding heeft gecontracteerd als uitgangspunt kan worden genomen*.

Daarbij heeft de CRvB geoordeeld dat de omstandigheid, dat op de markt van vraag en aanbod eenvoudig schoonmaakwerk kan worden ingekocht voor lagere tarieven dan het toegekende persoonsgebonden budget, als zodanig niet kan rechtvaardigen dat het uurtarief van het persoonsgebonden budget op een lager bedrag dan het uurtarief van de door de gemeente gecontracteerde hulp bij het huishouden wordt vastgesteld. Onvoldoende duidelijk is namelijk of met deze tarieven zorg kan worden ingekocht van *dezelfde kwaliteit als de gecontracteerde zorg*.

De gemeente Maastricht heeft met ingang van 1 januari 2010 contracten met een tweetal zorgaanbieders² die als bemiddelingsbureau functioneren ten behoeve van klanten met een PGB-alfahulp. Deze zorgaanbieders zijn ook in Maastricht actief ten behoeve van klanten die de keuze hebben gemaakt voor hulp bij het huishouden 'in natura'. Klanten met een PGB-alfahulp ontvangen het in lid 1 genoemde bedrag per uur, welk bedrag direct (via machtiging/cessie) wordt overgemaakt naar

² GroenekruisDomicura Huishoudelijke Hulp en Orbis Huishoudelijke Hulp.

het bemiddelingsbureau van keuze. Het bemiddelingsbureau levert vervolgens voor dit bedrag zorg die van dezelfde kwaliteit is als zorg 'in natura'. De bemiddelingsorganisaties zijn in staat dit te beoordelen en te bewaken omdat beide verstrekkingvormen worden geleverd binnen dezelfde organisatie. Het verschil in uurprijs tussen hulp bij het huishouden 'in natura' en alfahulp wordt met name veroorzaakt doordat de alfahulp voor een lager uurtarief kan werken i.v.m. gunstige belastingvoorwaarden op grond van de Regeling Dienstverlening aan Huis.

Het uurtarief van dat klanten met een PGB-alfahulp ontvangen, wordt ook toegekend aan personen met een regulier PGB. De gemeente Maastricht voldoet hiermee aan het door de CRvB voorgeschreven beleid.

Conclusie: Het gemeentelijk PGB-uurtarief genoemd in lis 1 voldoet aan de gestelde voorwaarden door de Centrale Raad voor Beroep omdat dit tarief gelijk is aan het tarief dat contractueel betaald wordt aan thuiszorgorganisaties, die met dit bedrag zorg leveren die kwalitatief gelijkwaardig is aan hulp bij het huishouden 'in natura'. Het is daarom aannemelijk dat reguliere PGB-houders met dit uurtarief, aangevuld met eventueel gratis ondersteuning vanuit de Sociale Verzekeringsbank, in staat moeten worden geacht compenserende hulp in te huren. Een bijstelling van het uurtarief is op basis van de uitspraak van de CRvB is zodoende niet aan de orde.

Invoering beleidswijziging

Het betreft hier een beleidswijziging die consequenties heeft voor alle PGB-houders (regulier en alfahulp). Voorgesteld wordt om de nieuwe werkwijze met ingang van 1 augustus 2010 in werking te laten treden ten behoeve van *nieuwe aanvragen*.

Ten aanzien van *bestaande klanten* die een indicatie hebben ontvangen op basis van de huidige werkwijze, wordt voorgesteld om in 2010 een eerbiedigende werking te hanteren. Deze groep heeft immers voor geheel 2010 afspraken gemaakt met een hulp op basis van het reeds toegekende jaarbudget. Het zou onbehoorlijk bestuur zijn om halverwege het jaar hierin aanpassingen door te voeren, die afspraken tussen PGB-houder en hulp onder druk kunnen zetten. Deze groep zal met ingang van 1 januari 2011 administratief worden geherindiceerd met behulp van de reeds in de gemeentelijke administratie aanwezige indicatiegegevens (op uren en minuten). Bestaande klanten kunnen overigens altijd een herindicatie aanvragen, zo ook in het geval dat zij van mening zijn dat zij benadeeld worden door de geboden continuïteit.

Alfahulp en PGB-alfahulp

Uitsluitend voor de hulp bij het huishouden kan een burger zich tot de gemeente richten voor een financiële vergoeding, waarmee hij of zij zelf de hulp bij het huishouden als alfahulp in dienst neemt. Daarbij dient voldaan te worden aan de eisen van artikel 5 van de Wet op de loonbelasting 1964. Bij de financiële vergoeding voor de alfahulp verstrekt de gemeente aan de burger een toereikende vergoeding. Deze vergoeding dient de burger in staat te stellen een hulp bij het huishouden in te huren, die voldoet aan de voorwaarden van de regeling dienstverlening aan huis. De hoogte van de financiële vergoeding dient minimaal gelijk te zijn aan het wettelijk minimumloon en de minimumvakantietoeslag. Ook dient de vergoeding die de gemeente de burger betaalt, genoeg te zijn, zodat de burger aan zijn wettelijke plichten als werkgever kan voldoen. Voor de financiële vergoeding geldt – in vergelijking met het pgb – een specifiek regime. Dat wordt met het wetsvoorstel expliciet gemaakt. Het in de wet opnemen van de mogelijkheid van een financiële vergoeding voor het in dienst nemen van een alfahulp biedt gemeenten voorts de mogelijkheid om bij de keuze van de burger voor een alfahulp een eenvoudiger regime dan bij het pgb te voeren, bijvoorbeeld als het gaat om de verantwoording over de besteding van de middelen.

Het begrip alfahulp komt niet in enige wetgeving voor. Met de introductie van de regeling dienstverlening aan huis in het Belastingplan 2007, (Stb. 2006, 682) is de alfahulp, die minder dan vier dagen per week voor een particulier (verder: de burger) werkt, ondergebracht in artikel 5 van de Wet op de loonbelasting 1964. De burger is dan werkgever van de alfahulp. De omvang van het dienstverband zal bepaald worden door het aantal uren hulp waarvoor de burger geïndiceerd is. Bij dit

werkgeverschap geldt dat, als de burger de alfahulp maximaal drie dagen in de week huishoudelijk werk laat verrichten, de burger geen loonbelasting of premies werknemersverzekeringen hoeft in te houden of af te dragen. De burger en de alfahulp bepalen onderling voor welke loon de diensten worden verricht (waarbij de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag de ondergrens vormt). De alfahulp dient zelf jaarlijks zijn verdiensten op te geven in zijn aangifte inkomstenbelasting. Het werkgeverschap betekent verder dat de burger gehouden is om de alfahulp bij ziekte gedurende zes weken loon door te betalen. Ook heeft de burger uit hoofde van zijn werkgeverschap geen hulp bij afwezigheid door ziekte of vakantie en is de burger aansprakelijk voor schade van de alfahulp die ontstaat tijdens de werkzaamheden van de alfahulp.

De gemeente heeft voor het jaar 2010 contracten gesloten met een tweetal serviceorganisaties die met betrekking tot alfahulpdienstverlening bemiddeling en servicedienstverlening kunnen uitvoeren om zodoende de burger, die kiest voor een PGB-alfahulp, te ondersteunen. Het gaat hier concreet om: bemiddeling tussen klant en nieuwe alfahulp, loonbetaling aan alfahulp, loonadministratie, vervanging bij ziekte en/of vakantie alfahulp, loondoorbetaling tijdens ziekte alfahulp, aansprakelijkheidsverzekering. Om aanspraak te kunnen maken op deze ondersteuning dient de rechthebbende een machtiging/akte van cessie te ondertekenen. Vervolgens wordt het persoonsgebonden budget overgemaakt aan de serviceorganisatieorganisatie die ondersteunt bij de hiervoor genoemde taken.

Op de bruto bedragen dient nog een eigen bijdrage dan wel eigen aandeel in rekening te worden gebracht zoals bepaald in artikel 3.1 van het Besluit.

Lid 2

Dit artikel is gewijzigd met ingang van 1 augustus 2010, op basis van collegebesluit nr. 2010.31349 (d.d. 13 juli 2010).

Ten aanzien van bestaande ondersteuningsbehoevenden die vanuit zorg in natura overstappen naar een PGB, geldt een afwijkende werkwijze om de omvang van het PGB vast te stellen. Aansluiten bij een eerder afgegeven indicatie in uren en minuten kan ertoe leiden dat niet aangesloten wordt bij de reeds in de praktijk vastgestelde functionele behoefte, waardoor de ondersteuningsbehoevende wordt benadeeld of bevoordeeld indien hij/zij de overstap maakt. Om dit te voorkomen en continuïteit aan de ondersteuningsbehoevende te bieden, wordt in dit lid bepaald dat wordt aangesloten bij de recente en deugdelijke realisatiecijfers van de zorgaanbieder van waaruit de ondersteuningsbehoevende de overstap maakt. Deze zorgaanbieder is immers werkzaam geweest in de thuishouding van de klant en heeft zodoende de door de gemeente afgegeven ‘ruwe’ indicatie in een klasse kunnen verfijnen tot een indicatie in uren/minuten. Het zal volstaan om de realisatiecijfers van de voorafgaande 12 weken (3 perioden) te beoordelen. Mocht het hier ondeugdelijke of inconsistente gegevens betreffen, dan wordt teruggesproken op de indicatie zoals bekend bij de gemeente, dan wel wordt een herindicatie uitgevoerd.

Artikel 4.3

Dit artikel is gewijzigd met ingang van 1 augustus 2010, op basis van collegebesluit nr. 2010.31349 (d.d. 13 juli 2010).

Voor personen die reeds op basis van de voorgaande versie van de Verordening en het Besluit een PGB ontvingen (op basis of op plus-niveau) geldt een afbouwregeling. Dit om continuïteit te bieden aan met name personen met een hoger plus-budget; zij worden in staat gesteld om hun huidige hulp te continueren tot het moment van herindicatie. Dit moment kan uiteraard meerdere jaren in de toekomst liggen.

Deze afbouwregeling wordt met ingang van 1 januari 2011 gewijzigd voor zover het de bepaling van de omvang aangaat. Zoals ook in de toelichting van artikel 4.2 is beschreven, moet het college de

omvang van een PGB vaststellen in uren en minuten per week. Dit houdt in dat ook ten aanzien van ondersteuningsbehoevenden die onder de afbouwregeling vallen, afstand moet worden genomen van het categoriaal indiceren in het midden van de klasse. Dit houdt in dat deze personen per 1 januari 2011 administratief worden geherindiceerd. Hiervoor wordt verwezen naar lid 3 van dit artikel.

Lid 2.

Dit artikel is gewijzigd met ingang van 1 augustus 2010, op basis van collegebesluit nr. 2010.31349 (d.d. 13 juli 2010).

Ten tijde van de behandeling van de Verordening en het Besluit in de gemeenteraadsvergadering van 15 december 2009, is ten aanzien van dit artikel een amendement ingediend door de fracties van het CDA, GroenLinks en PvdA. Het amendement beoogt veilig te stellen dat personen die op 31 december 2009 in het bezit zijn van een PGB-plus en waar ten tijde van de herindicatie blijkt dat opnieuw 'plus-taken' moeten worden geïndiceerd, in dat geval ook recht blijven houden op het hoge PGB-budget. Dit amendement is na stemming aangenomen en vervolgens vertaald in dit lid.

Lid 3

Dit artikel is toegevoegd met ingang van 1 augustus 2010, op basis van collegebesluit nr. 2010.31349 (d.d. 13 juli 2010).

Dit lid omschrijft de afbouwregeling met ingang van 1 januari 2011 en komt zodoende in de plaats van lid 1 en 2 van dit artikel. Voor personen die reeds op basis van de voorgaande versie van de Verordening en het Besluit een PGB ontvingen (op basis of op plus-niveau) geldt een afbouwregeling. Dit om continuïteit te bieden aan met name personen met een hoger plus-budget; zij worden in staat gesteld om hun huidige hulp te continueren tot het moment van herindicatie. Dit moment kan uiteraard meerdere jaren in de toekomst liggen.

Deze afbouwregeling wordt met ingang van 1 januari 2011 gewijzigd voor zover het de bepaling van de omvang aangaat. Zoals ook in de toelichting van artikel 4.2 is beschreven, moet het college de omvang van een PGB vaststellen in uren en minuten per week. Dit houdt in dat ook ten aanzien van ondersteuningsbehoevenden die onder de afbouwregeling vallen, afstand moet worden genomen van het categoriaal indiceren in het midden van de klasse. Dit houdt in dat deze personen per 1 januari 2011 administratief worden geherindiceerd. De voorwaarden staan beschreven in dit lid.

Artikel 4.4

Dit artikel beschrijft de periodiciteit van bevoorschotting bij verstrekking van het persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden. Deze periodiciteit geldt niet bij een PGB-alfahulp, omdat de systematiek daar aansluit bij de systematiek die bij zorg in natura geldt.

Artikel 4.5

De budgethouder moet zijn uitgaven uit het persoonsgebonden budget verantwoorden aan het college. Verantwoording afleggen betekent dat de budgethouder op basis van schriftelijke overeenkomsten moet kunnen aantonen dat hij voor tenminste het toegekende bedrag aan hulp bij het huishouden heeft ingekocht. De budgethouder hoeft geen verantwoording af te leggen over € 56,- per jaar, het zogenoemde 'vrij besteedbare bedrag'. Dit vrij besteedbare bedrag kan worden aangewend voor de aankoop van een kleinigheidje (bloemetje, aardigheidje bij verjaardag, ziekte e.d.) voor de persoon die uitbetaald wordt uit het persoonsgebonden budget.

Het genoemde bedrag is lager dan het vrij besteedbare bedrag ten tijde van de AWBZ omdat in de AWBZ een persoonsgebonden budget voor meerdere functies dan alleen hulp bij het huishouden kon worden toegekend (bijv. voor verpleging of lichamelijke verzorging). De bedragen die hiermee gemoeid waren, waren hoger en er was in de regel ook sprake van meerdere hulp-/zorgverleners, of een hulp-/zorgverlener die gedurende langere tijd per week werkzaam was bij de budgethouder dan nu het geval is. Ook mocht dit vrij besteedbare bedrag worden besteed aan het inkopen van aanvullende

(AWBZ) zorg, hetgeen nu niet meer aan de orde is omdat de gemeente enkel verantwoordelijk is voor hulp bij het huishouden. Dit artikel geldt eveneens ten aanzien van het PGB-alfahulp. Hierbij is weliswaar geen sprake van een concreet budget dat op rekening van de klant wordt overgemaakt zoals in een regulier PGB. Middels een akte van cessie wordt de gerealiseerde zorg namelijk rechtstreeks betaald via een gecontracteerde serviceorganisatie. In dit geval wordt genoemd bedrag per een nader vast te stellen peildatum rechtstreeks aan de cliënt uitbetaald.

Artikel 4.6

Vervallen per 1 januari 2010

Artikel 4.7

Vervallen per 1 januari 2010

Artikel 4.8

Vervallen per 1 januari 2010

Hoofdstuk 5 Woonvoorzieningen

Artikel 5.1

Lid 1 + 2.

Dit artikel regelt hoe de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget voor een woonvoorziening wordt vastgesteld. In eerste instantie wordt de hoogte van het bedrag berekend op basis van gemaximeerde normbedragen, die in bijlage II zijn opgenomen. Deze normbedragen zijn opgesteld door een onafhankelijk bouwkundig adviesbureau en zijn all-in-tarieven, welke jaarlijks worden geïndexeerd.

Boven een bepaald bedrag is het echter niet meer raadzaam om met deze normbedragen te werken omdat de kans dan groot is dat het bedrag te hoog wordt vastgesteld, met name omdat de normbedragen dan geen rekening meer houden met inverdieneffecten door de schaalgrootte van de opdracht. Vanaf dat moment wordt dan ook gewerkt met offertes. Overigens kan ook in andere gevallen met een offerte i.p.v. normbedragen worden gewerkt, bijv. indien de normbedragen in het individuele geval geen soelaas bieden. Het verdient aanbeveling om tenminste 3 offertes te laten opstellen, waaruit de goedkoopst-compenserende offerte zal worden gekozen. Deze goedkoopst-compenserende offerte is bepalend voor de hoogte van het toe te kennen bedrag. De goedkoopst-compenserende offerte is niet per definitie de offerte met de laagste prijs. Het kan zijn dat een duurdere offerte uitgaat van langere afschrijvingstermijnen van het geleverde, zodat deze offerte uiteindelijk op langere termijn goedkoper kan uitvallen.

Lid 3.

Ten tijde van de Wvg bestond reeds de mogelijkheid om woningaanpassingen in eigen beheer uit voeren. Indien van deze mogelijkheid gebruik werd gemaakt, werd 50% van de betreffende normbedragen uitbetaald. Deze mogelijkheid wordt nu opnieuw in de Wmo geboden, waarbij eveneens is opgenomen dat 50% van de kosten van de goedkoopst-compenserende offerte kunnen worden uitbetaald.

Lid 4.

De VNG heeft een voorzet gedaan met betrekking tot de beoordeling van offertes. Deze voorzet is in dit Besluit integraal overgenomen.

Artikel 5.2

Dit artikel regelt de vaststelling van de hoogte van het toe te kennen bedrag en het afschrijvingschema, indien een woonvoorziening wordt getroffen in verband met luchtwegallergieën/ CARA. De normbedragen die opgenomen zijn in bijlage I zijn afkomstig van het NIBUD.

Artikel 5.3

De in dit artikel opgenomen forfaitaire bedragen zijn overgenomen uit de Wvg. Het begrip ‘inkomen’ is afwijkend van het inkomen (norminkomen) dat in de Wvg werd gehanteerd. Aangesloten wordt bij hetgeen ten aanzien van ‘inkomen’ is bepaald in het Besluit maatschappelijke ondersteuning. Ook de inkomensgrens bij 150% is komen te vervallen, waarbij een nieuwe trede is toegevoegd (150% en hoger). Dit naar aanleiding van een recente uitspraak door de Rechtbank Maastricht waarin werd aangegeven dat personen met een inkomen dat hoger ligt dan 1,5 maal het sociaal minimum, niet in staat kunnen worden geacht om de volledige verhuiskosten zelf te voldoen, en gezien het feit dat de ondersteuningsbehoevende hogere kosten heeft omdat hij in verband met zijn beperkingen zelf minder zal kunnen helpen bij de verhuizing dan een niet-gehandicapte dat zou kunnen.

Artikel 5.4

In dit artikel wordt het maximale bedrag genoemd dat kan worden toegekend bij het bezoekbaar maken van een woning

Artikel 5.5

De hoogte van dit bedrag is overgenomen uit de Wvg-wetgeving (artikel 5 lid 1 onder a van de Wvg) en de Wvg-verordening.

Artikel 5.6

Lid 1 stelt voorwaarden ten aanzien van de vaststelling van de kosten in verband met onderhoud en keuring. In bijlage III worden de voorzieningen beschreven die in aanmerking komen.

Lid 2 stelt voorwaarden ten aanzien van de vaststelling van de kosten in verband met reparatie.

Artikel 5.7

Geen toelichting

Artikel 5.8

Dit artikel somt de omstandigheden op die ertoe leiden dat het primaat van verhuizen niet wordt toegepast.

Ten eerste hanteert de gemeente een maximale termijn van 1 jaar waarbinnen een nieuwe woning die voldoet aan het gestelde in het 'programma van eisen' dient te worden aangeboden c.q. de huurovereenkomst kan worden ondertekend. In overleg met de corporaties zal per individuele situatie een ‘kansberekening’ moeten worden uitgevoerd, op basis van de voorraad geschikte woningen in de buurt en de mutatiegraad. Indien verhuizing wegens het ontbreken van (uitzicht op) een geschikte woning niet binnen deze termijn mogelijk is, zal in beginsel de huidige woning direct moeten worden aangepast, tenzij uit advies blijkt dat het medisch aanvaardbaar is om langer te wachten. Het spreekt voor zich dat verhuizing de enige optie is indien de woning technisch niet aangepast kan worden aan het opgestelde programma van eisen waaraan een (nieuwe) woning dient te voldoen.

Een contra-indicatie kan ook aanwezig zijn in verband met de aard van de beperking, de samenstelling van het gezin waartoe de gehandicapte behoort en de opgebouwde en aantoonbare mantelzorg.

Lid c en d van dit artikel bepalen vervolgens dat het primaat niet wordt toegepast indien de aangeboden woning niet geschikter is, of geschikter is aan te passen dan de huidige woning. Ook indien de aangeboden woning zich niet binnen de gemeentegrenzen bevindt, wordt het primaat van verhuizen niet toegepast. Overigens kan in dit laatste geval wel een verhuiskostenvergoeding worden toegekend indien een geschikte woning in een andere gemeente wordt betrokken door de ondersteuningsbehoevende. Uiteraard dient wel contact te worden gezocht met de nieuwe

woongemeente teneinde een aanvraag in te dienen voor aanpassing van de woning, aangezien deze kosten niet worden vergoed door de te verlaten gemeente.

Artikel 5.9

Met het criterium algemeen gebruikelijk wordt beoogd te voorkomen dat het college een voorziening verstrekt waarvan, gelet op de omstandigheden van betrokken belanghebbende, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij of zij geen beperking of probleem had, de beschikking (zou) kunnen hebben, waarbij tevens verwacht wordt dat een burger anticipeert op een normale levensloop.

Er wordt o.a. geen woonvoorziening toegekend indien de voorziening voor een persoon als de aanvrager algemeen gebruikelijk is. Onder algemeen gebruikelijk wordt verstaan: naar geldende maatschappelijke normen tot het gangbare gebruiks- dan wel bestedingspatroon van een persoon als de aanvrager behorend. Het gaat hier om zaken die:

- in de reguliere handel verkrijgbaar zijn;
- niet speciaal voor gehandicapten/beperkten bedoeld zijn;
- niet aanzienlijk duurder zijn dan vergelijkbare producten met hetzelfde doel;
- voor een niet-ondersteuningsbehoevende in een financieel vergelijkbare positie tot het normale aanschaffingspatroon worden gerekend.

In een tweetal in lid 2 beschreven gevallen kan een uitzondering worden gemaakt op het algemeen gebruikelijk zijn van een woonvoorziening.

Hoofdstuk 6 Het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Artikel 6.1

Lid 1 regelt de wijze waarop een persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor een vervoersvoorziening wordt vastgesteld. Hierbij wordt uitgegaan van de goedkoopst-compenserende voorziening zoals is opgenomen in het assortiment van een gecontracteerde leverancier, of een daarmee vergelijkbare voorziening. Als daar sprake van is zal verhoging plaatsvinden met een bedrag noodzakelijk voor onderhoud en reparatie, gedurende de technische levensduur van de voorziening op basis van artikel 5.1 lid 1 onder c. sub 4 van de Verordening. Het bedrag dat hiervoor beschikbaar wordt gesteld wordt opgevraagd bij een gecontracteerde leverancier.

Lid 2 beschrijft de vaststelling van de hoogte van een persoonsgebonden budget of een financiële tegemoetkoming, indien de geadviseerde vervoersvoorziening (zie programma van eisen) geen onderdeel uitmaakt van het contract tussen leverancier en college. Dan wordt gewerkt met offertes. Het verdient aanbeveling om tenminste 3 offertes te laten opstellen, waaruit de goedkoopst-compenserende offerte zal worden gekozen. Deze goedkoopst-compenserende offerte is bepalend voor de hoogte van het toe te kennen bedrag. De goedkoopst-compenserende offerte is niet per definitie de offerte met de laagste prijs. Het kan zijn dat een duurdere offerte uitgaat van een langere technische levensduur van het geleverde, zodat deze offerte uiteindelijk op langere termijn goedkoper kan uitvallen.

Artikel 6.2

Dit artikel legt een aantal bedragen vast voor de autokostenvergoeding, de taxikostenvergoeding, gebruik bruikleenauto en de vergoeding van de rolstoeltaxi. Onder welke voorwaarden deze bedragen worden toegekend, volgt uit de Verordening en zal in het Verstrekkingenboek verder worden uitgewerkt.

Artikel 6.3

Dit artikel beschrijft de voorwaarden die gelden bij de toekenning van een autoaanpassing.

Artikel 6.4

Sinds december 1997 kent de gemeentelijke uitvoering van de toenmalige Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) de mogelijkheid om aan personen die een door de gemeente verstrekte scootmobiel niet gebruiken, een forfaitaire vergoeding toe te kennen. Ondanks een geldige indicatie voor een scootmobiel willen zij om diverse redenen spontaan en vrijwillig afstand doen van deze voorziening. Deze forfaitaire tegemoetkoming is bekend onder de naam ‘inleverpremie scootmobiel bij niet-gebruik’.

Doel van deze regeling is om doelmatiger met de uitstaande scootmobielen om te gaan. Het ontbreekt de gemeente aan toereikende controle-instrumenten om deze doelmatigheid actief te controleren. Indien personen aan wie door de gemeente een scootmobiel is verstrekt, nauwelijks tot geen gebruik maken van deze voorziening, dan kan een financiële prikkel hen er toe bewegen om vrijwillig afstand te doen van de voorziening. Deze regeling stimuleert het bewust omgaan met deze voorziening en leidt bovendien tot een besparing op de huurlasten van hulpmiddelen.

Uitbetaling vindt direct plaats aan, en op verzoek van de persoon aan wie de scootmobiel is toegekend. Deze persoon dient op het moment van aanvraag van de inleverpremie in het bezit te zijn van een geldige indicatie voor een scootmobiel van tenminste 6 maanden. Daarnaast kan iedere aanvrager slechts éénmaal aanspraak maken op de inleverpremie. Deze regeling geldt niet bij inlevering in geval van overlijden van de persoon aan wie de scootmobiel is toegekend. Ook wordt geen premie toegekend indien de scootmobiel wordt vervangen door een andere scootmobiel of door een andere Wmo-voorziening.

Hoofdstuk 7 Verplaatsen in en rond de woning.

Artikel 7.1

Lid 1 regelt de wijze waarop een persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor een rolstoel wordt vastgesteld. Hierbij wordt uitgegaan van de goedkoopst-compenserende voorziening zoals is opgenomen in het assortiment van een gecontracteerde leverancier, of een daarmee vergelijkbare voorziening. Als daar sprake van is zal verhoging plaatsvinden met een bedrag noodzakelijk voor onderhoud en reparatie, gedurende de technische levensduur van de voorziening. Het bedrag dat hiervoor beschikbaar wordt gesteld wordt opgevraagd bij een gecontracteerde leverancier.

Lid 2 beschrijft de vaststelling van de hoogte van een persoonsgebonden budget of een financiële tegemoetkoming, indien de geadviseerde rolstoel (zie programma van eisen) geen onderdeel uitmaakt van het contract tussen leverancier en college. Dan wordt gewerkt met offertes. Het verdient aanbeveling om tenminste 3 offertes te laten opstellen, waaruit de goedkoopst-compenserende offerte zal worden gekozen. Deze goedkoopst-compenserende offerte is bepalend voor de hoogte van het toe te kennen bedrag. De goedkoopst-adequate offerte is niet per definitie de offerte met de laagste prijs. Het kan zijn dat een duurdere offerte uitgaat van een langere technische levensduur van het geleverde, zodat deze offerte uiteindelijk op langere termijn goedkoper kan uitvallen.

Artikel 7.2

De sportrolstoel is een voorziening die meegenomen wordt vanuit de Wvg zonder dat deze sportrolstoel in de Wvg of in de Wmo wordt genoemd. De sportrolstoel is een bovenwettelijke voorziening, in de Wvg opgenomen naar aanleiding van een verzoek van de Tweede Kamer. Daarom wordt de verstrekkingwijze, zoals bij de Wvg gewoon voortgezet, hetgeen betekent dat een sportrolstoel alleen verstrekt wordt als een forfaitaire vergoeding. Deze vergoeding is niet kostendekkend en dient beschouwd te worden als tegemoetkoming in de kosten van aanschaf en

onderhoud voor een periode van drie jaar. Na drie jaar kan opnieuw een forfaitair bedrag worden toegekend.

Hoofdstuk 8 Advisering en samenhangende afstemming

Artikel 8.1

Verwezen wordt naar het contract dat tussen CIZ en het college zal worden afgesloten.

Artikel 8.3

De Verordening bepaalt dat in dit Besluit beschreven moet worden op welke wijze de verkrijging van individuele voorzieningen samenhangend wordt afgestemd op de situatie van de aanvrager. Bij deze eisen is aangesloten bij de eisen die het Zorgindicatiebesluit stelt ten aanzien van het onderzoek inzake de AWBZ. Hierdoor is enerzijds de samenhang met de AWBZ gewaarborgd, maar wordt anderzijds ook een ruime hoeveelheid informatie vergaard waarmee het college een zorgvuldig, op de individuele situatie af te stemmen besluit kan nemen.

BIJLAGE I bij Besluit nadere regels individuele voorzieningen wet maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht.

Normbedragen per 1 januari 2011 bij woningsanering ingevolge artikel 5.2 lid 1 van dit Besluit

	Prijs	Per
		Bedragen zijn incl. Btw
vloerbedekking vinyl	€ 44-	meter (4 m breed)
jaloerieën	€ 16-	meter (175 cm hg.)

Bron: NIBUD.

Bijlage II bij Besluit nadere regels individuele voorzieningen wet maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht

Normbedragen per 1 januari 2011 bij woningaanpassingen ingevolge artikel 5.1 lid 1 van dit Besluit.

Bedragen zijn ALL-IN en incl. BTW:

Omschrijving voorzieningen	Afschrijvings termijn	normbedrag 2012	eenheden
Rolstoeltoegankelijkheid			
verwijderen dorpel buitendeur	20 jaar	€ 252	/st
verwijderen dorpel binnendeur	20 jaar	€ 169	/st
verbreden buitendeur	20 jaar	€ 3.093	/st
verbreden binnendeur nastelkozijn	20 jaar	€ 878	/st
verbreden binnendeur inmettselkozijn	20 jaar	€ 1.743	/st
beschermingsprofielen kozijn	20 jaar	€ 241	/st
schopplaten tegen deur	20 jaar	€ 163	/st
verhoging toegangspad	20 jaar	€ 134	/m2
verhoging + verbreden toegangspad	20 jaar	€ 125	/m2
hellingbaan buiten staal recht	15 jaar	€ 734	/m2
hellingbaan buiten staal met bordes	15 jaar	€ 718	/m2
hellingbaan buiten traditioneel recht	15 jaar	€ 885	/m2
hellingbaan buiten traditioneel met bordes	15 jaar	€ 876	/m2
vlonder nabij toegangsdeur	7 jaar	€ 314	/st
vlinderbrugje voor binnendrempel	7 jaar	€ 362	/st
vlonder balkon	15 jaar	€ 509	/m2
aanbouw nieuwe entree woning	20 jaar	€ 3.310	/m2
Sanitair			
douche-vloer op afschot (anti-slip norm R 11)	20 jaar	€ 418	/m2
Slidex tot 5m2	6 jaar	€ 549	/st
Slidex tot 10m2	6 jaar	€ 623	/st
senioredouchebak	12 jaar	€ 826	/st
vervangen wandtegels	20 jaar	€ 207	/m2
wandbeugel 30 cm	8 jaar	€ 52	/st
wandbeugel 60 cm	8 jaar	€ 57	/st
wandbeugel 90 cm	8 jaar	€ 67	/st
wandbeugel 1200 mm	8 jaar	€ 80	/st
contraplaat tbv wandbeugel	8 jaar	€ 14	/st
opklapbaar toiletbeugel 600 mm	8 jaar	€ 251	/st
opklapbaar toiletbeugel 830 mm	8 jaar	€ 261	/st
opklapbaar toiletbeugel 830 mm + toiletrolhouder	8 jaar	€ 268	/st
beugel opklapbaar met statief 600 mm	8 jaar	€ 351	/st
beugel opklapbaar met statief 830 mm	8 jaar	€ 365	/st
beugel opklapbaar met statief 830+ toiletrolhouder	8 jaar	€ 373	/st
douchezit opklapbaar wandmontage	8 jaar	€ 307	/st
douchezit opklapbaar wandmontage en armluning	8 jaar	€ 405	/st
contraplaat tbv douchezit	8 jaar	€ 47	/st

hulppootset tbv douchezit	8 jaar	€ 102	/st
douche-glijstang	8 jaar	€ 163	/st
verhoogde toiletcombinatie	10 jaar	€ 1.007	/st
verhoogd toilet	10 jaar	€ 629	/st
meerprijs vervangen spoelbak	10 jaar	€ 386	/st
toiletpot hoger op frame monteren	nvt	€ 398	/st
2e toilet standaard	10 jaar	€ 785	/st
2e toilet verhoogd	10 jaar	€ 1.287	/st
rolstoelspiegel bij wastafel	10 jaar	€ 206	/st
stoma-wastafel	10 jaar	€ 2.556	/st
wastafel-onderrijdbaar	10 jaar	€ 745	/st
thermostatische douchekraan + warmte begrenzer	10 jaar	€ 570	/st
wastafelmengkraan	10 jaar	€ 435	/st
thermostatische badkraan + warmte begrenzer	10 jaar	€ 668	/st
ergonomisch plaatsen kraan- en douchegarnituur	nvt	€ 190	/st
demonteren fonteintje	nvt	€ 101	/st

Keuken

keuken onderrijdbaar	10 jaar	€ 5.271	/st
hoekkeuken onderrijdbaar	10 jaar	€ 8.511	/st
keuken onderrijdbaar en verstelbaar	10 jaar	€ 10.721	/st
aanpassen keuken t.b.v. onderrijdbaarheid (met losse onderkasten)	10 jaar	€ 3.166	/st
aanpassen keuken t.b.v. onderrijdbaarheid (met onderblok)	10 jaar	€ 3.530	/st
eenhengelmengkraan t.b.v. gootsteen	10 jaar	€ 456	/st
verplaatsen keukenkast	10 jaar	€ 54	/st

Verticaal probleem

stoeltraplift t.b.v. rechte steektrap	12 jaar	aanbestedingsresultaat/offerte	/st
stoeltraplift t.b.v. trap met kwart	12 jaar	aanbestedingsresultaat/offerte	/st
stoeltraplift t.b.v. trap met dubbele kwart	12 jaar	aanbestedingsresultaat/offerte	/st
smetplank verwijderen	10 jaar	€ 45	/m1
wand op verdieping verplaatsen	15 jaar	€ 337	/m2
bouwkundige aanpassing traplift	15 jaar	€ 2.910	/st
aanbrengen extra trapleuning	10 jaar	€ 88	/m1

Deuropenersystemen

deurautomaat op buitendeur	10 jaar	€ 3.100	/st
automaat op buitendeur met intercom	10 jaar	€ 3.718	/st
deurautomaat voor grote belasting	10 jaar	€ 3.678	/st
binnendeurautomaat	10 jaar	€ 2.666	/st
schuifdeur met automaat	10 jaar	€ 5.257	/st
wand opdikken boven kozijn	10 jaar	€ 217	/st
intercom + electr. voordeurontgrendeling	10 jaar	€ 1.547	/st
garagedeuropener	10 jaar	€ 555	/st
plaatsen schuifdeur met langehandel	10 jaar	€ 1.027	/st

Diversen			
aanleg wandcontactdoos binnen	15 jaar	€ 201	/st
aanleg wandcontactdoos buiten 10 m1	15 jaar	€ 710	/st
leveren sleutel voor reeds aanwezige elektr. Deuropener	nvt	€ 41	/st
L-vormige beugel (Linido LI2611.003)	nvt	€ 103	/st
Trapspilbeugel links/rechts	nvt	€ 124	/st
vlakke deurklink	8 jaar	€ 44	/st
leveren sleutel voor scootmobielberging	nvt	€ 22	/st
scootersafe	15 jaar	€ 4.138	/st

Sanitaire roerende goederen			
douchezit-kruk met armsteunen	nvt	€ 211	/st
badzitje zonder rugleuning	nvt	€ 84	/st
badzitje met rugleuning	nvt	€ 121	/st
douche-toilet stoel/zitje	nvt	€ 854	/st
douche-toilet stoel/zitje zelfbeweger	nvt	€ 1.239	/st
postoel	nvt	€ 114	/st
toiletverhoger 60/100/140 mm	nvt	€ 221	/st
toiletverhoger 60/100/140 mm met armsteunen	nvt	€ 363	/st

BIJLAGE III bij Besluit nadere regels individuele voorzieningen wet maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht

Vergoeding per 1 januari 2011 voor kosten van onderhoud, keuring en reparatie ingevolge artikel 5.6 van dit Besluit.

Alleen de werkelijk gemaakte kosten van keuring, onderhoud (met een maximum van de in de tabel genoemde bedragen) en reparatie (niet gebonden aan een maximum) aan de hieronder genoemde onderdelen komen in aanmerking voor een financiële tegemoetkoming.

- a. stoelliften;
- b. rolstoel- of sta-plateauliften;
- c. woonhuisliften;
- d. hefplateauliften;
- e. balansliften;
- f. de mechanische inrichting voor het verstellen van een in hoogte verstelbaar keukenblok, bad of wastafel;
- g. elektromechanische openings- en sluitingsmechanisme van deuren;
- h. scootmobiel safe.

De maximale vergoeding van kosten voor onderhoud en keuring van diverse soorten liften in woningen en trappenhuisen bedraagt:

Soorten liften	Keuringen		Onderhoud	
	Frequentie keuring	Kosten excl. BTW	Frequentie onderhoud	Kosten excl. BTW
Stoellift	1x per 4 jaar	€ 216,20	1x per jaar	€ 443,30
Rolstoel-plateaulift	1x per 4 jaar	€ 263,40	1x per jaar	€ 443,30
Woonhuisliften	1 x per 1,5 jaar	€ 263,40	2x per jaar	€ 886,60
Hefplateaulift	1x per 1,5 jaar	€ 267,20	2x per jaar	€ 886,60
Balanslift *	1x per 1,5 jaar	€ 76,50	1x per jaar	€ 443,30

(Bron: Liftinstituut)

* Balansliften worden niet meer nieuw gemaakt. Bestaande balansliften kunnen nog wel gewoon gekeurd en onderhouden worden. Het Liftinstituut berekent de kosten voor periodieke keuring van balansliften op grond van een uurtarief van € 76,50

Maximale toeslagen op bovengenoemde tarieven;

- 50% voor installaties geplaatst buiten de woning;
- 50% voor installaties die meer dan 1 verdieping overbruggen;
- 50% voor installaties, uitgevoerd met elektrisch aangedreven plateaus en/of afrijdbeveiliging resp. elektrisch wegklapbare raildelen.

Reparatie

De werkelijke kosten van reparatie komen voor vergoeding in aanmerking, mits gedeclareerd binnen één jaar na betaling.

Deze bijlage is met de aanbesteding van de trapliften per 1-10-2010 feitelijk overbodig geworden: het onderhoud en de reparaties zijn namelijk onderdeel geworden van een totaalprijs. Deze bijlage wordt aangehouden voor het nog uitstaande bestand trapliften van vóór de aanbesteding (afbouwregeling). Bovengenoemde bedragen worden om deze reden niet meer geïndexeerd.

BIJLAGE IV bij Besluit nadere regels individuele voorzieningen wet maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht

Normen per 1 januari 2011 bij uitbreiding van ruimten ingevolge artikel 5.1 lid 4 onder f. van dit Besluit.

Als het gaat om uitbreiding van ruimten worden de volgende maxima aangehouden.

<i>Soort vertrek</i>	<i>Aantal m2 waarvoor ten hoogste een financiële tegemoetkoming/PGB wordt verstrekt in geval van aanbouw</i>	<i>Aantal m2 waarvoor ten hoogste een financiële tegemoetkoming/PGB wordt verstrekt in geval van uitbreiding van een reeds aanwezig vertrek</i>
woonkamer	30	6
keuken	10	4
1 persoonsslaapkamer	10	4
2 persoonsslaapkamer	18	4
toilet ruimte	2	1
badkamer		
- wastafelruimte	2	1
- doucheruimte	3	2
entree/hal/gang	5	2
berging	6	4

BIJLAGE V bij Besluit nadere regels individuele voorzieningen wet maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht

Uurtarieven per 1 januari 2012 ingevolge artikel 3.2 lid 1 onder a. van dit Besluit.

Zorgaanbieder	Uurtarief HH-ZIN
Ambulante Thuiszorg	€ 23,85
GKD HH	€ 22,83
Orbis HH	€ 23,85
Thuiszorg service Nederland	€ 23,20
Mosae Zorggroep	€ 23,45

BIJLAGE VI bij Besluit nadere regels individuele voorzieningen wet maatschappelijke ondersteuning 2011 Gemeente Maastricht

Norminkomens en inkomensgrenzen per 1 januari 2011 ingevolge artikel 1.2 lid 2 sub 1 van de Verordening en artikel 3.5 van dit Besluit.

Leefvorm	Bruto inkomensgrens per jaar (= 1,5x norminkomen)
Gehuwden beiden tot 65 jaar	€ 29.790,00
Alleenstaande ouder tot 65 jaar	€ 28.500,00
Alleenstaanden tot 65 jaar	€ 22.875,00
Gehuwden, één partner 65 jaar of ouder	€ 29.145,00
Gehuwden beide 65 jaar of ouder	€ 28.500,00
Alleenstaande ouder 65 jaar of ouder	€ 25.845,00
Alleenstaande 65 jaar of ouder	€ 20.490,00

Toelichting:

In deze bijlage VI worden de inkomensgrenzen benoemd. Hierbij wordt voor vaststelling van de hoogte van het norminkomen aangesloten bij de WWB. Echter, voor vaststelling van het leefvormbegrip in deze is de Wmo leidend. Artikel 1.3 van de Wmo geeft namelijk aan dat bloedverwanten in de eerste graad, bij besluitvorming in het kader van de Wmo niet gelijkgesteld worden aan gehuwden. Dit vormt een expliciete afbakening voor het meetellen van de inkomens van inwonende kinderen en ouders in het kader van de Wmo. Toepassing van het begrip 'gezin' volgens de WWB zou dit wel impliceren. In bovenstaande tabel wordt daarom het normbedrag van de gezinsnorm uit de WWB toegepast op de in de Wmo benoemde leefvorm 'gehuwden'. Dit kan mede daar het normbedrag voor gehuwden in de WWB 2011 gelijk is aan het normbedrag voor een gezin in de WWB 2012 (behoudens indexering).